

മൗലിക സത്യങ്ങൾ, മൂല്യമുള്ള ജീവിതത്തിന്

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 12

ഒക്ടോബർ 2014

ലക്കം 10

പ്രായോഗിക
ക്രിസ്തീയജീവിതം
ചാൾസ് ഫിന്നി
ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ
കാഴ്ചപ്പാട്
ഓരോ ചുവടിലും
അനുസരണം

JEEVAMOZHICAL ജീവമൊഴികൾ

നാമാ... നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ (മെയ് ൧൧, 668)

വാല്യം 12 ഒക്ടോബർ 2014 ലക്കം 10

വാർഷിക വരസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.100/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.700/-

എം. ഒ./ഡി.ഡി.

അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി.ഒ., കോട്ടയം
കേരള - 686 016.

ഫോൺ 0481- 2391519, 8281027519

e-mail: jeevamozhikal@gmail.com

www.jeevamozhikal.org

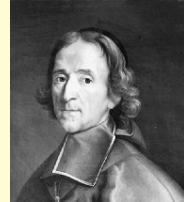
**മാസിക സംബന്ധിച്ചും
കുടിവരവുകൾ സംബന്ധിച്ചും
കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:**

തിരുവനന്തപുരം	9496100850
ആലപ്പുഴ	9447597048
തിരുവല്ല	9495204619
കോഴഞ്ചേരി	9446650658
പെരുവ	9446096355
കുടിയാട്ടുകുളം	9447820090
തൃശ്ശൂർ	9349745575
പാലക്കാട്	9495228673
നെല്ലിപ്പൊയിൽ (കോഴിക്കോട്)	9495575692
വയനാട്	9656128665

മൊഴിമുത്തം

വിശ്വാസം എന്ന രക്തസാക്ഷിത്വം

ഉറപ്പുള്ള മണ്ണിൽ കാൽ
ചവിട്ടുവാൻ അനുവദിക്കാതെ
വിശ്വാസം എപ്പോഴും നമ്മെ
വായുവിൽ നിർത്തുന്നു. ഭാവി
യിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു
നമുക്കു തീർച്ചയില്ല. പക്ഷേ
പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ എന്തും പ്രവർത്തി
ക്കുവാനായി ദൈവത്തെ അനുവദിക്കുവാൻ നാം
തയ്യാറാണ്. ഇതു സത്യത്തിൽ ഒരു രക്തസാ
ക്ഷിത്വ മരണമാണ്. ഒച്ചപ്പാടില്ലാതെ നിശ്ശബ്ദ
മായി നടക്കുന്ന ഒരു മരണം. നമ്മുടെ സ്വയ
ത്തിന്റെ മേൽ മെല്ലെ മരണം കൊണ്ടുവരുന്ന
ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വഴിയാണിത്. വിശ്വാസത്തിലൂ
ടെയുള്ള 'മരണം.'

ഫെനലൻ

സഹായക നിർദ്ദേശങ്ങൾ

www.joyfultoons.com © 2008 Michael D. Waters

പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്ക:

സ്വന്ത വിവേകത്തിൽ ഊന്നരുത്. നിന്റെ എല്ലാ വഴികളിലും

അവനെ നിനെയുകൊൾക. അവൻ നിന്റെ പാതകളെ നേരെയൊക്കും. സദ്യ. 3:5,6

ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു

ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന ജീവിതം നയിക്കാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു നമുക്ക് ഒരു മാതൃകയുണ്ട്- യേശു.

യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ രണ്ടു രംഗങ്ങളിൽ 'നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം പരസ്യമായി ഉണ്ടായതായി സുവിശേഷങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നു. പരസ്യ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി യേശു ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് യോർദ്ദാൻ കടവിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ കൈക്കീഴിൽ സ്നാനം ഏറ്റു പ്രാർഥിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ആദ്യ പ്രഖ്യാപനം (മത്താ. 3:17; മർക്കൊ. 1:11; ലൂക്കൊ. 3:22). പരസ്യ ശുശ്രൂഷയുടെ മധ്യഘട്ടത്തിൽ മലയിൽ മോശെ, ഏലിയാവ് എന്നിവരോടു യേശു സംഭാഷിക്കുന്ന രംഗത്താണ് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രഖ്യാപനം: “പ്രകാശമുള്ളൊരു മേഘം അവരുടെമേൽ നിഴലിട്ടു. മേഘത്തിൽനിന്ന്: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു; ഇവനു ചെവി കൊടുപ്പിൻ എന്ന് ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി” (മത്താ. 17:5). [ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്ന മർക്കൊസും ലൂക്കൊസും, ‘ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു’ എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ‘ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനു ചെവി കൊടുപ്പിൻ’ എന്നു മാത്രമാണു മേഘത്തിൽ നിന്നു കേട്ട ശബ്ദമായി അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് (മർക്കൊസ് 9:7; ലൂക്കൊ. 9:35). എന്നാൽ മറുപക്ഷമലയിൽ സംഭവത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്ന പത്രൊസ് ‘ഇവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്ന ശബ്ദം അതിശ്രേഷ്ഠ തേജസ്സികൾ നിന്നു വന്നതായി എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ (2 പത്രോ. 1:17) യോർദ്ദാൻ കടവിൽ വച്ച് എന്നതുപോലെ തന്നെ മറുപക്ഷമലയിലും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രസാദത്തിന്റെ പരസ്യപ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായി എന്നതു വ്യക്തമാണ്].

ഈ രണ്ടു രംഗങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ദൈവം ഒരുവനിൽ പ്രസാദിക്കുന്നത് എന്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. യോർദ്ദാൻ കടവിലെ ആദ്യസന്ദർഭം പ്രാരംഭമായി നോക്കാം: ഇവിടെ 30 വർഷത്തെ അജ്ഞാത കാലം പിന്നിട്ട് യേശു ആദ്യമായി ജനശ്രദ്ധയിലേക്കു വരികയാണ്. അവിടെ വച്ച് പിതാവ്, ‘ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്ന അംഗീകാരം നൽകിയെങ്കിൽ അതു കാണിക്കുന്നതു ശുശ്രൂഷയല്ല ജീവിതമാണു പ്രധാനം എന്നല്ലേ? യേശുവിന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷ വരാൻ പോകുന്നതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആകെയുള്ളതു നസറെത്തിൽ പിന്നിട്ട ജീവിതമാണ്. ആ ജീവിതത്തിൽ എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ആ ജീവിതത്തിലേക്കു വെളിച്ചം വീശുന്ന ചില വചനങ്ങൾ മാത്രം ലേഖനങ്ങളിൽ നമുക്കു കാണാം (എബ്രായർ 2:17, 18; 4:15;

5:7,8; 1 പത്രോ. 2:20-23). യേശു നമ്മെപ്പോലെ നിത്യജീവിതത്തിന്റെ കഷ്ടതകളിലും പ്രലോഭനങ്ങളിലും കൂടി കടന്നുപോയി. എന്നാൽ പിതാവിന്റെ മുൻപിൽ ഉറച്ചു നില്പിനുള്ളതോടും കണ്ണുനീരോടും കൂടി ജീവിച്ചു അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽപോലും പാപത്തിൽ വീണുപോകാതെ, സ്വയത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താതെ, വിജയകരവും പിതാവിനു പ്രസാദകരവുമായ ഒരു ജീവിതം കാഴ്ചവച്ചു എന്നാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ ആകെത്തുക.

യേശു ജീവിച്ച ഈ ജീവിതം പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ നിലവാരത്തിലുള്ളതായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ നിലവാരമായി മത്തായി സുവിശേഷം അഞ്ച്, ആറ്, എഴ് അധ്യായങ്ങളിൽ യേശു പിന്നീടു വിവരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. കാരണം അവിടുന്ന് സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണല്ലോ ഉപദേശിച്ചത് (പ്രവൃത്തി 1:1). യേശുവിന്റെ ഈ 30 വർഷത്തെ ജീവിതത്തെ പിതാവ് സസൂക്ഷ്മം അവലോകനം ചെയ്തു. എന്നിട്ടു പ്രഖ്യാപിച്ചു - 'ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.'

ഇന്ന് ശുശ്രൂഷയും (Ministry) ദൈവത്തിനായി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളുംകൊണ്ട് ദൈവത്തെ പ്രാസാദിപ്പിക്കാം എന്നാണു നിർഭാഗ്യവശാൽ ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തകരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കരുതുന്നത്. തങ്ങളുടെ ജീവിതം ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ നിലവാരത്തിന് അടുത്തെങ്ങും എത്തുന്നില്ലെന്ന് അവരെ ഒരു നിലവിളിയിലേക്കു നയിക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തെക്കാൾ പ്രവർത്തനങ്ങളാണു പ്രധാനം എന്നു കരുതുന്നവർക്കു ദൈവപ്രസാദം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവം അവരെ 'ഞാൻ ഒരുനാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല' എന്ന് തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യും എന്നു ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പറഞ്ഞ ഉപമയിലൂടെ യേശു വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഇന്ന് എത്രപേർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്? (മത്താ. 7:21-23). ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ താത്പര്യമുള്ളവർ യേശുവിന്റെ കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരോട് യേശു, ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തി, ദൃശ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കാൾ ദൈവമുൻപാകെയുള്ള ആന്തരികമായ വിശ്വാസവും സമർപ്പണവും അതിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന ജീവിതവുമാണ് എന്നു പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക (യോഹ. 6:28,29). ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു കവിഞ്ഞൊഴുക്കു മാത്രമായിരിക്കണം ശുശ്രൂഷ.

ജീവിതം ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായിരിക്കണം എന്നു പറയുമ്പോൾ ജീവിതത്തിലെ മനോഭാവത്തെയാണു ദൈവം പ്രാഥമികമായും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. പാപം, സ്വയം എന്നിവയോടുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നാം മുന്നോട്ടുപോയി കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ബോധപൂർവ്വമായ പാപത്തിന്റെ മേൽ നമുക്കു ജയം നേടുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അപ്പോഴും സ്വയത്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നു മോചനം നേടുന്നത് ഒരു നിരന്തര പോരാട്ടമായി തുടരും. ഇവിടെയുള്ള പോരാട്ടം എന്നു പറയുന്നതു നാം സ്വന്തം ഇഷ്ടം ചെയ്യുമോ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനായി സ്വയത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമോ എന്നതാണ്. ഇക്കാര്യത്തിലും യേശുവാണു നമുക്കു മാതൃക. "ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്യാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നത്" (യോഹ. 6:38) എന്നതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ എപ്പോഴുമുള്ള നിലപാട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവിടുന്ന് പൂർണ്ണഹൃദയമുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ യേശു ഒരിക്കലും സ്വയത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചില്ല (റോമ. 15:3). ഇതാണ് യേശു, ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം പേറിയിരുന്ന 'ആന്തരികമായ ക്രൂശ്'.

പിതാവ് പ്രസാദിക്കുന്ന ജീവിതം

സാക് പുനൻ

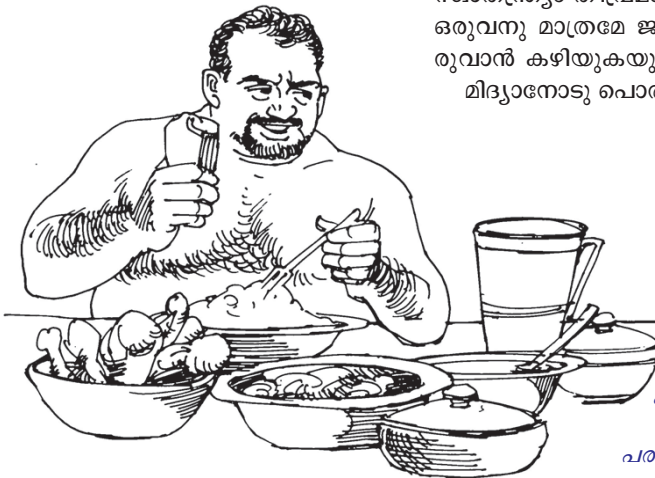
ദൈവം സ്വീകരിക്കുകയെന്നതും ദൈവം അംഗീകരിക്കുകയെന്നതും തികച്ചും വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളാണ്.

വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനവധിയാണ്, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കവും. എന്നാൽ വിശ്വസ്തർ എത്രയോ ചുരുക്കം!

യേശു ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അനേകർ തന്നിൽ വിശ്വസിച്ചെങ്കിലും, തന്നെ അവർക്കു വിശ്വസിച്ചേല്പിച്ചില്ല (യോഹ. 2:23,24). ഇതിനു

കാരണം, തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച ബഹു ഭൂരിപക്ഷവും, തന്റെയടുത്ത് വന്നിരുന്നത് സ്വാർത്ഥലക്ഷ്യങ്ങളുടെ നിവർത്തിക്കായിരുന്നുവെന്നും അവർ തങ്ങൾക്കായുള്ള ജീവിതത്തിനു വിരാമമിടാൻ മനസ്സിലാത്തവരായിരുന്നുവെന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരുന്നു. പാപക്ഷമ ലഭിച്ചവരെങ്കിലും, ജയാളികളായിത്തീരുവാനുള്ള ആശ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വന്തമായത് അന്വേഷിക്കുന്നതിൽനിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം തീവ്രമായന്വേഷിക്കുന്ന ഒരുവനു മാത്രമേ ജയാളിയായിത്തീരുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

മിദ്യാനോടു പൊരുതേണ്ടതിനായി

ദൈവത്തിനോടു
ജീവിതത്തിലെ
സാധാരണ
കാര്യങ്ങളിലാണ്
ദൈവം നമ്മെ
പരീക്ഷിച്ചറിയുന്നത്

തങ്ങളുടെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ മുട്ടുകുത്തിയപ്പോൾ 9700 പേർ ശത്രുവിന്റെ കാര്യമേ മറന്നു. 300 പേർ മാത്രം, പാദം ഉറപ്പിച്ചു ജാഗ്രതയോടെ നില്ക്കുകയും, വെള്ളം കയ്യിൽ കോരിയെടുത്തു കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ സാധാരണ കാര്യങ്ങളിലാണ് ദൈവം നമ്മെ പരീക്ഷിച്ചിരുന്നത് - പണത്തോടും സുഖസൗകര്യങ്ങളോടും തുടങ്ങി മറ്റനവധി കാര്യങ്ങളോടും സ്ഥാനമാനാദികളോടും തുടങ്ങി മറ്റനവധി കാര്യങ്ങളോടുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവത്തെ തന്നെ. ഗിദയോന്റെ സൈന്യത്തെ പോലെ തന്നെ, നാമും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് അപ്പോൾ അറിയുന്നില്ലതാനും.

32,000 പേർ ഗിദയോനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പൂർണ്ണഹൃദയം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് ദൈവത്തിനറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഭീരുക്കളെ തിരിച്ചയച്ചു. ശേഷിച്ച 10000 പേരെ പരീക്ഷിച്ചതിൽ 300 പേർ മാത്രമേ ദൈവത്താൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുള്ളൂ. ആ 10000 പേർ നദിയിൽനിന്നും വെള്ളം കോരി തങ്ങളുടെ ദാഹം ശമിപ്പിച്ചത് ഏതുവിധം എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഗിദയോന്റെ സൈന്യത്തിലെ അംഗത്വത്തിനു മാനദണ്ഡമായി ദൈവം കണക്കാക്കിയത് (ന്യായ. 7:1-8). തങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു

കയാണെന്ന് അവർ ഒട്ടുംതന്നെ കരുതിയില്ല. തങ്ങളുടെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ മുട്ടുകുത്തിയപ്പോൾ 9700 പേർ ശത്രുവിന്റെ കാര്യമേ മറന്നു. 300 പേർ മാത്രം, പാദം ഉറപ്പിച്ചു ജാഗ്രതയോടെ നില്ക്കുകയും, വെള്ളം കയ്യിൽ കോരിയെടുത്തു കുടിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ സാധാരണ കാര്യങ്ങളിലാണ് ദൈവം നമ്മെ പരീക്ഷിച്ചിരുന്നത് - പണത്തോടും സുഖസൗകര്യങ്ങളോടും സ്ഥാനമാനാദികളോടും തുടങ്ങി മറ്റനവധി കാര്യങ്ങളോടുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവത്തെ തന്നെ. ഗിദയോന്റെ സൈന്യത്തെപ്പോലെ തന്നെ, നാമും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് അപ്പോൾ അറിയുന്നില്ലതാനും. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: “നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച ആകുല ചിന്തയാലും (ഇംഗ്ലീഷ്) ഭാരപ്പെട്ടിട്ട്, ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്ന് കെണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ” (ലൂക്കോ. 21:34). “കാലം ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനി ഭാര്യമാർ ഉള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയും കരയുന്നവർ കരയാത്തവരെപ്പോലെയും സന്തോഷിക്കുന്നവർ സന്തോഷിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നവർ കൈവശമാക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ആയിരിക്കേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ ലോകത്തിന്റെ രൂപം ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നുവല്ലോ... കർത്താവിനോട് ഏകാഗ്രതയിലുള്ള ഭക്തിയിൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനായി ഞാനിത് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” (ഇംഗ്ലീഷ് - 1

കൊരി. 7:29-35).

കർത്താവിനോടുള്ള പരിപൂർണ്ണ അർപ്പണത്തിൽനിന്നും വിധേയത്വത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ ഏകാഗ്രതയെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ലോകത്തിലുള്ള യാതൊന്നിനെയും അനുവദിച്ചുകൂടാ. ന്യായയുക്തമായ കാര്യങ്ങൾ, പാപപങ്കിലമായ കാര്യങ്ങളെക്കാൾ വലിയ കെണിയാണ്. കാരണം, ന്യായയുക്തമായ കാര്യങ്ങൾ, നിരുപദ്രവകരവും നിഷ്കളങ്കവുമെന്ന് തോന്നുകയാൽതന്നെ. ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ അനുവാദമുണ്ട് - എന്നാൽ “കൈക്കുള്ളിൽ കോരി, ഏറ്റവും അത്യാവശ്യത്തിനു മാത്രം.” നമ്മുടെ മനസ്സ് ഉറപ്പിക്കേണ്ടത് ഉയരത്തിലുള്ളവയിലാണ്, ഭൂമിയിലുള്ളവയിലല്ല. അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തശേഷം, കർത്താവിനിലേക്കും, നിത്യമായതിലേക്കും നാം വേഗത്തിൽ മടങ്ങി, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ അവിടെ വയ്ക്കണം. എന്നാൽ ഒട്ടേറെ വിശ്വാസികളുടെയും അനുഭവം മറിച്ചാണ്. നിത്യമായതിലേക്ക് വല്ലപ്പോഴും ശ്രദ്ധ തിരിച്ചശേഷം, ലൗകികമായതിലേക്കു വേഗത്തിൽ മടങ്ങിവരുന്നു. ജീവനകാര്യത്തിൽ യാതൊരു പടയാളിയും കുരുങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല (entangle 2 തിമൊ. 2:4) എന്ന് പ്രബോധിപ്പിക്കയാൽ, എങ്ങനെ രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നല്ല, എങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ഭടനായിരിക്കണമെന്നാണ് പൗലൊസ് തിമൊഥയോസിനോടു പറഞ്ഞത്. “ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരം പ്രാപിച്ചവനായിരിപ്പാൻ നിന്നെത്തന്നെ ജാഗ്രതയോടെ സൂക്ഷിക്കുക” (ഇംഗ്ലീഷ്, 2 തിമൊ. 2:15) ഇതിനായി തിമൊഥയോസിനു എത്ര ശുഷ്കാന്തി ആവശ്യമായിരുന്നു! ഇതേ

നമ്മുടെ മനസ്സ് ഉറപ്പിക്കേണ്ടത് ഉയരത്തിലുള്ളവയിലാണ്, ഭൂമിയിലുള്ളവയിലല്ല. അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തശേഷം, കർത്താവിനിലേക്കും, നിത്യമായതിലേക്കും നാം വേഗത്തിൽ മടങ്ങി, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ അവിടെ വയ്ക്കണം. എന്നാൽ ഒട്ടേറെ വിശ്വാസികളുടെയും അനുഭവം മറിച്ചാണ്. നിത്യമായതിലേക്ക് വല്ലപ്പോഴും ശ്രദ്ധ തിരിച്ചശേഷം, ലൗകികമായതിലേക്കു വേഗത്തിൽ മടങ്ങിവരുന്നു.

സാക്ഷ്യം കർത്താവിൽനിന്നും പ്രാപിച്ചതിനാലാണ് പൗലൊസിനു തന്നെയും ശുശ്രൂഷ ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടത് (1 തിമൊ 1:12). താൻ കേവലം ‘വിളിക്കപ്പെട്ടവനും,’ ‘തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും’ മാത്രമായിരുന്നില്ല - വിശ്വസ്തനെന്നു കർത്താവിനാൽ എണ്ണപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നു.

പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. പരീക്ഷിച്ചറിയാതെ, ഒരവനെയും ദൈവം തന്നെതന്നെ ഏല്പിക്കുന്നതുമില്ല. നാമും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ട്, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരുടെയും, മറിച്ച് തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെയും ചരിത്രം തിരുവചനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവ നമ്മുടെ ബുദ്ധ്യപദേശത്തിനായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന താകയാൽ, അതു ഗ്രഹിക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും പ്രയോജനം തന്നെ.

ജഡിക വിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥനയും ദൈവം കേൾക്കുന്നു - അവരുടെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾ അവടുന്ന് നിറവേറ്റുന്നു - ചിലപ്പോൾ അസ്വാഭാവികമാംവിധം, അത്ഭുതങ്ങളിൽകൂടിപോലും! ദൈവം നമുക്കുവേണ്ടി ഒരത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നത്, നമ്മുടെ ആത്മീയതയെ തെളിയിക്കുന്നില്ല. ദൈവം നല്ലവനാണെന്നും, തന്റെ സുര്യനെ അവൻ നീതിന്മാരുടെ മേലും, ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേലും ഒരുപോലെ ഉദിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും മാത്രമെ, അതു തെളിയിക്കുന്നുള്ളൂ.

മരുഭൂമിയിൽ പട്ടുപോയ ആറു ലക്ഷം യിസ്രായേലുകൾക്കുറിച്ച് “അവരിൽ മിക്കപേരിലും യഹോവ പ്രസാദിച്ചില്ല” (1 കൊരി. 10:5) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവർ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം മുഖാന്തരം മിസ്രയീമിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരും (ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൂടിയുള്ള വീണ്ടെടുപ്പിനു സദൃശം), ചെങ്കടലിലും, മോഘത്തിലും സ്നാനമേറ്റവരും (ജലസ്നാനത്തിനും ആത്മസ്നാനത്തിനും സദൃശം) ആയിരുന്നു. എന്നിട്ടും ദൈവം അവരിൽ പ്രസാദിച്ചില്ല, എന്നിരുന്നാലും ദൈവം അവർക്ക് അത്യന്തം നല്ലവനായിരുന്നു. അവരുടെ വസ്ത്രം ജീർണ്ണിക്കാതെയും, കാൽ വീങ്ങാതെയും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടു (ആവ. 8:4). ആരോഗ്യവാന്മാരായി അവർ നടത്തപ്പെട്ടു.

അവർക്കുവേണ്ടി എത്രയെത്ര അത്ഭുതങ്ങൾ ദൈവം പ്രവർത്തിച്ചു! ഇത് ഒരു കാര്യം കൂടി നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. ജഡിക വിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥനയും ദൈവം കേൾക്കുന്നു - അവരുടെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾ അവടുന്ന് നിറവേറ്റുന്നു - ചിലപ്പോൾ അസ്വാഭാവികമാംവിധം, അത്ഭുതങ്ങളിൽകൂടിപോലും! ദൈവം നമുക്കുവേണ്ടി ഒരത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നത്, നമ്മുടെ ആത്മീയതയെ തെളിയിക്കുന്നില്ല. ദൈവം നല്ലവനാണെന്നും, തന്റെ സുര്യനെ അവൻ നീതിന്മാരുടെ മേലും, ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേലും ഒരുപോലെ ഉദിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും മാത്രമെ, അതു തെളിയിക്കുന്നുള്ളൂ (മത്താ. 5:45).

പാപത്തിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ട്, വചനഘോഷണവും, രോഗശാന്തിയും തുടങ്ങി വ്യത്യസ്ത ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവർ ന്യായവിധി നാളിൽ തള്ളപ്പെടുമെന്നും (മത്താ. 7:22,23) അതിനാൽ, യാതൊരു വരവും ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിന്റെ തെളിവായിരിക്കുന്നില്ല എന്നതും എത്ര വ്യക്തമാണ്! (അനേകർ), ഈവ്വിധം പാപത്തെ സേവിച്ചുകൊണ്ട് ‘ശുശ്രൂഷയിൽ’ ആയിരിക്കും എന്നുംകൂടി ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ‘ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്നുള്ള സാക്ഷ്യം പരസ്യമായി പിതാവിൽനിന്നും തനിക്കു ലഭിക്കുമ്പോൾ ഒരു അടയാളമോ, ഒരു പ്രസംഗമോ അതിനകം യേശു ചെയ്തിരുന്നേയില്ല! ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള അംഗീകാരത്തിന്റെ രഹസ്യമെന്തായിരുന്നു? നിശ്ചയമായും തന്റെ ശുശ്രൂഷയായിരുന്നില്ല - തന്റെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷ അപ്പോഴേക്കും ആരംഭിച്ചിട്ടുതന്നെയില്ലായിരുന്നു. മുപ്പതു വർഷത്തെ തന്റെ

ജീവിതത്തിന്റെ സവിശേഷതയായിരുന്നു പിതാവിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷ്യത്തിനു തന്നെ അർഹനാക്കിയത്. നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ വിജയമല്ല, നാൾതോറുമുള്ള നമ്മുടെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ, നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പരീക്ഷകൾക്കുമുമ്പിൽ, ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതയാണ്, ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിനു നമ്മെ യോഗ്യരാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ മറയപ്പെട്ട കാലഘട്ടത്തിലെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ മാത്രമെ (ദേവാലയത്തിലെ സംഭവമൊഴിച്ചാൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളൂ - “എല്ലാറ്റിലും നമുക്ക് തുല്യനായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടും, പാപം കൂടാത്തവനായിരുന്നുവെന്നും” (ഇംഗ്ലീഷ്, എബ്രായർ 4:15), “ഒരിക്കലും സ്വന്ത പ്രസാദത്തിനായി ജീവിച്ചില്ല” (റോമ. 15:3) എന്നും തന്നെ. തനിക്കായി ഒന്നും അന്വേഷിക്കാതെയും, വിശ്വസ്തനായി, പരീക്ഷയെ ഓരോ സ്ഥാനത്തും അതിജീവിച്ചുകൊണ്ടും അവിടുന്ന് പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ ജീവിച്ചു.

അന്യർക്കു ദൃശ്യമായിത്തീരുന്ന, ജീവിതത്തിലെ ബാഹ്യനേട്ടങ്ങൾ, ജഡികരുടെയും ലൗകികരുടെയും അഭിപ്രായാദരവുകൾക്കു മാത്രം ഉതകുന്നതാണ്. പാപത്തോടും, സ്വയത്തോടുമുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവത്തിൽ മാത്രമാണു ദൈവത്തിനു നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യം അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അഭിപ്രായമറിയാനമെങ്കിൽ, ജീവിതത്തിലെ മറ്റെല്ലാ നേട്ടങ്ങളെയും നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്നും തുടച്ചുമാറ്റി, നമ്മെതന്നെ പരിശോധിക്കണം. അതെ, നമ്മുടെ ആത്മിക അവസ്ഥയുടെ യഥാർത്ഥ അളവുകോൽ പാ

അന്യർക്കു ദൃശ്യമായിത്തീരുന്ന, ജീവിതത്തിലെ ബാഹ്യനേട്ടങ്ങൾ, ജഡികരുടെയും ലൗകികരുടെയും അഭിപ്രായാദരവുകൾക്കു മാത്രം ഉതകുന്നതാണ്. പാപത്തോടും, സ്വയത്തോടുമുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവത്തിൽ മാത്രമാണു ദൈവത്തിനു നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യം അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അഭിപ്രായമറിയാനമെങ്കിൽ, ജീവിതത്തിലെ മറ്റെല്ലാ നേട്ടങ്ങളെയും നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്നും തുടച്ചുമാറ്റി, നമ്മെതന്നെ പരിശോധിക്കണം. അതെ, നമ്മുടെ ആത്മിക അവസ്ഥയുടെ യഥാർത്ഥ അളവുകോൽ പാപത്തോടും സ്വയത്തോടുമുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവം തന്നെ.

പത്തോടും സ്വയത്തോടുമുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവം തന്നെ. ആകയാൽ ലോകമാകമാനം സഞ്ചരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തകനും, ഭവനത്തിലെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ തിരക്കേറിയ മാതാവിനും, ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരം നേടേണ്ടതിന്, കൃത്യമായും ഒരേ സാധ്യത തന്നെയാണുള്ളത്. ഇക്കാരണത്താലാണു, ക്രിസ്തീയലോകത്തിൽ മുമ്പറായിരുന്ന അനേകരും ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിൽ പിമ്പിലായിത്തീരുന്നതും. ഇപ്പോൾ പിമ്പിലായി

ഏതു ഭവനത്തിലും സർവ്വസാധാരണമായ പോരാട്ടങ്ങളും, ശകാരങ്ങളും, സ്വാർത്ഥതയും തന്റെ ഭവനത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെയെല്ലാം യേശു നമുക്കു തുല്യനായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു - എന്നാൽ വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും, ചിന്തയിലും, മനോഭാവത്തിലും അവൻ ഒരിക്കൽപോലും പാപം ചെയ്തില്ല. പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു ജഡത്തിൽ യേശു വന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഇവണ്ണമുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ യേശു നിർമ്മലതയിൽ ജീവിക്കുമെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തു പ്രസക്തിയാണുള്ളത്?

ഗണിക്കപ്പെടുന്നവർ അനേകരും (അറിയപ്പെട്ട ഒരു ശുശ്രൂഷ ഇല്ലാത്തതിനാൽ) അന്നു മുമ്പായിരുന്നതും.

നമുക്ക് എല്ലാറ്റിലും മാതൃക ക്രിസ്തുതന്നെ. തന്റെ ആദ്യത്തെ മുപ്പതു വർഷം ചെലവഴിക്കേണ്ടതിനായി, പിതാവ്, യേശുവിന് പ്രാഥമികമായും രണ്ടിടങ്ങളാണു നൽകിയത് - തന്റെ ഭവനവും, തന്റെ പണിശാലയും. ഈ രണ്ടിടങ്ങളിലെയും വിശ്വസ്തതയാണ്, പിതാവിന്റെ അംഗീകാരത്തിന് യേശുവിനെ അർഹനാക്കിയത്. നാമും സദാ, ഈ രണ്ടിടങ്ങളിലും ആയിരിക്കുന്നുവെന്നതിനാൽ, ഈ കാര്യം നമ്മെയും അത്യധികം ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു തന്നെല്ലേ?

യേശുവിന്റെ ഭവനം ഒരു ദരിദ്ര ഭവനം ആയിരുന്നു. ആട്ടിൻകുട്ടിയെ

അർപ്പിപ്പാൻ വകയില്ലാത്തതിനാൽ, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുവണ്ണം “രണ്ടു കുറുപ്രാവിനെ യോ, രണ്ടു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ, അർപ്പിക്കേണ്ടതിനായി” (ലേവ്യ. 12:8, ലൂക്കൊ. 2:22-24) യോസേഫും മറിയവും യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. യേശുവിന്റെ ഇളയ സഹോദരന്മാരായി നാലു പേരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നു (മർക്കൊ. 6:3). ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ഭവനത്തിൽ സമ്മർദ്ദങ്ങളും യാതനകളും എത്ര സാധാരണമാണ്! തന്റെ ഇളയ സഹോദരന്മാരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിരിക്കെ, ഈ സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ ആക്കം എത്രയധികമായിരിക്കണം. ഏതു ഭവനത്തിലും സർവ്വസാധാരണമായ പോരാട്ടങ്ങളും, ശകാരങ്ങളും, സ്വാർത്ഥതയും തന്റെ ഭവനത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെയെല്ലാം യേശു നമുക്കു തുല്യനായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു - എന്നാൽ വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും, ചിന്തയിലും, മനോഭാവത്തിലും അവൻ ഒരിക്കൽപോലും പാപം ചെയ്തില്ല. പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു ജഡത്തിൽ യേശു വന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഇവണ്ണമുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ യേശു നിർമ്മലതയിൽ ജീവിക്കുമെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തു പ്രസക്തിയാണുള്ളത്? അതെ, “സകലത്തിലും, തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു സദൃശ്യനായിത്തീരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു” (എബ്രാ.2:17). നമുക്കു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായ എല്ലാ പരീക്ഷകളുടെയും സമ്മർദ്ദം യേശു നമുക്കു മുമ്പേ അഭിമുഖീകരിച്ചു. ഈ സത്യം നമുക്കെത്ര ഉത്സാഹം തരുന്നതാണ് - നാമും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നമുക്കും അവനെപ്പോലെ ജയിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളത്! എന്നാൽ ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെടുവെ

നന്നും, നമുക്കു തുല്യനായി എല്ലാറ്റിലും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവെന്നതുമായ മഹൽസത്യം, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും മറച്ചുകളഞ്ഞ്, യഥാർത്ഥ ജയജീവിതത്തിന്റെ മഹൽ പ്രത്യാശ നമ്മിൽനിന്നെടുത്തു മാറ്റുവാൻ സാത്താൻ എത്ര വലിയ ശ്രമം നടത്തിയിരിക്കുന്നു!

നസ്രത്തിലെ ഒരു തച്ചൻ എന്ന നിലയിൽ ഏതുവിധമായ തൊഴിലിലും നാമൊക്കെയും അനുഭവിക്കുന്ന പരീക്ഷകൾ യേശുവും നേരിട്ടു. വിൽക്കുന്നതിൽ ആരെയും വഞ്ചിക്കാതെയും, അമിതമായുള്ള വില വാങ്ങാതെയും, നഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടാണെങ്കിൽപോലും യാതൊരുവിധ അനീതിക്കും വഴങ്ങാതെയും, ദൈവമുമ്പാകെയുള്ള വിശ്വസ്തതയിൽ ആതൊഴിൽ ചെയ്തു. അതേ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന മറ്റാരോടും മത്സരമനോഭാവമില്ലാതെ, ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം യേശു തന്റെ തൊഴിൽ ചെയ്തു. ഇവണ്ണം, വാങ്ങുന്നതിലും വിൽക്കുന്നതിലും പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലുമുൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ പരീക്ഷയെയും താൻ ജയിച്ചു.

യോസഫും മറിയവും പഴയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിലുള്ളവരായിരുന്നതിനാൽ പാപത്തിന്റെ മേലുള്ള ജയം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരായിരുന്നു. ജയജീവിതമില്ലാത്ത സാധാരണ ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാർ പെരുമാറുവാനും, അവർ ശബ്ദം ഉയർത്തുകയും തർക്കിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. യേശു പരിപൂർണ്ണ ജയം അനുഭവിക്കുന്നവനായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശു അവരെ വിലകുറഞ്ഞവരായി കണ്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ബഹുമാനിക്കുകയും, വർഷങ്ങളോളം അവർക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുത്തെ താഴ്മയുടെ സൗന്ദര്യം

ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡം നാം കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! നമ്മുടെ ജീവിതം സമൂലമായും പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ അതു കാരണമാകുമായിരുന്നു. ഒരു പ്രശസ്തിയുള്ള ശുശ്രൂഷയുടെ സ്ഥാനത്ത്, ദൈവനിമിത്തം ജീവിതത്തിലെ വിശ്വസ്തത നാം ലക്ഷ്യമാക്കുമായിരുന്നു.

നമുക്കിവിടെ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. മുപ്പതു വർഷത്തെ സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ, ഏതു സമയത്തും യേശു പരീക്ഷകൾക്കെതിരെയുള്ള നിരന്തര സംഘട്ടനത്തിലായിരുന്നു - വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്നതോറും, ആ സംഘട്ടനത്തിന്റെ ആക്കം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. എന്തെന്നാൽ, മനുഷ്യർക്കു നേരിടാവുന്ന സകല പരീക്ഷാമുഖങ്ങളിൽ കൂടിയും തന്നെ കടത്തിവിട്ടശേഷം, പിതാവിനു യേശുവിനെ നമ്മുടെ രക്ഷാനായകനാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു (എബ്രാ. 2:10).

ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡം നാം കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! നമ്മുടെ ജീവിതം സമൂലമായും പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ അതു കാരണമാകുമായിരുന്നു. ഒരു പ്രശസ്തിയുള്ള ശുശ്രൂഷയുടെ സ്ഥാനത്ത്, ദൈവനിമിത്തം ജീവിതത്തിലെ വിശ്വസ്തത നാം ലക്ഷ്യമാക്കുമായിരുന്നു. അടയാളങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു രൂപാന്തരപ്പെട്ട ജീവിതങ്ങൾ നമുക്ക് അഭിലഷണീയമാകുമായിരുന്നു. യഥാർത്ഥമായ മുൻഗണനകൾക്കു വേണ്ടി മനസ്സ് നവീകരിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു!

പ്രായോഗിക ക്രിസ്തീയജീവിതം - II

സ്വന്തം സിംഹാസനം ഉപേക്ഷിക്കുക

ചാൾസ് ഫിന്നി

വീണ്ടും ജനിച്ച വ്യക്തി ദൈവത്തോടു സമാധാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. സന്തോഷവും നന്ദിയും ഹൃദയത്തിൽ നിറയുന്നു. ന്യായാധിപനും തനിക്കും മദ്ധ്യേ നിൽക്കുവാൻ തനിക്ക് ഒരു രക്ഷകനുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. അയാൾ തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ച് ദൈവകല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സമയം കഴിയുന്നതോടെ പാപം തന്റെ അംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഇയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. കീഴടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള അഹങ്കാരം, കോപസ്വഭാവം, തന്റെ മനസ്സിനെ അലട്ടുന്ന പാപങ്ങൾ ഇവയെ എല്ലാം ഇയാൾക്കു കീഴടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീരുന്നു.

ഇതുവരെ നരകത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായി മാത്രമേ യേശുവിനെ ഇയാൾ കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. ബഹുഭൂരിപക്ഷം വിശ്വാസികളും തങ്ങൾക്കായിട്ടുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ മറ്റു പല പ്രവർത്തനങ്ങളും വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. പരീക്ഷയുടെ ശക്തിയും പാപത്തിന്റെ ബലവും ഒരു വിശ്വാസി കാണുമ്പോൾ തന്റെ ഈ മേഖലകളിൽ

ലേക്കുകൂടെ ക്രിസ്തുവിനെ ഇയാൾ സ്വീകരിക്കണം. പാപത്തെ എതിർക്കുവാനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹായങ്ങൾ ഇയാൾ മനസ്സിലാക്കണം. ഇത്തരം വസ്തുതകൾ പല ക്രിസ്ത്യാനികളും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. തങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുന്നവനായ യേശുവിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല (മത്താ. 1:21). ഇവർ ക്രിസ്തുവിനെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെ സിംഹാസനത്തിൽ പൂർണ്ണ അധികാരത്തോടെ വാഴുന്ന, തങ്ങളുടെ സകല വാസനകളും ചിന്താഗതികളും അടക്കുവാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരു രാജാവായി കാണേണ്ടതാണ്. വീണ്ടും ജനിച്ച വ്യക്തി പാപത്തിൽ വീഴുവാനുള്ള കാരണം തന്റെ ഇച്ഛയെ ക്രിസ്തുവിനു പൂർണ്ണമായി സകലത്തിലും സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ്.

പല ക്രിസ്ത്യാനികളും പരാതിപ്പെടുന്നത് ദൈവവചനം തങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല...എന്നാണ്. തങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചവും അറിയും പകരുന്നവനായി അഥവാ തങ്ങളുടെ ജ്ഞാനമായി ഇവർ ക്രിസ്തുവിനെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

ക്രിസ്തു നമുക്കു ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നു ജ്ഞാനവും നീതിയും ശുദ്ധീകരണവും വീണ്ടെടുപ്പുമായിത്തീർന്നു (1 കൊരി.1:30) എന്ന വചനം അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ആർ മനസ്സിലാക്കുന്നു? ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ എന്തു മനസ്സിലാക്കുന്നു? ക്രിസ്തു വിനെ കേവലം ഒരു അദ്ധ്യാപകനായും നീതികരിക്കുന്നവനായും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനായും വീണ്ടെടുപ്പുകാരനുമായി നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുവോ? മറിച്ചു ക്രിസ്തു തന്നെ നമ്മുടെ ജ്ഞാനവും നീതിയും ശുദ്ധീകരണവും വീണ്ടെടുപ്പുമായിത്തീർന്നു എന്നാണ് നാം ആ വാക്യത്തിൽ വായിക്കുന്നത്. എന്താണിതിന്റെ അർത്ഥം? തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ ഈ വചനത്തിലെ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെ സഭ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും?

മുന്തിരിവള്ളിയിൽനിന്നു അടർത്തപ്പെട്ട ഒരു കൊമ്പാണ് ഇന്നത്തെ സഭ. ക്രിസ്തുവിൽ വസിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ സഭയ്ക്കും ഫലം കായിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല (യോഹ. 15:4). ഒരു കൊമ്പ് മുന്തിരിവള്ളിയിൽ നിന്ന് സ്വയം മാറി ഫലം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുവാൻ സാധിക്കും? ക്രിസ്ത്യാനികൾ ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വീണ്ടെടുപ്പിന്റെയും നിത്യസ്രോതസ്സിലേക്കു പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ ഒരിക്കലും വിശുദ്ധരായിത്തീരുന്നില്ല. വിശ്വാസത്താൽ ക്രിസ്തുവുമായി പൂർണ്ണ ഐക്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സകല സമ്പൂർണ്ണതകളും പ്രാപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധീകരണം എങ്ങനെ സാധിക്കും? ക്രിസ്തുവാണ് ലോകത്തിന്റെ ജീവനും വെളിച്ചവും. ശുദ്ധീ

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വീണ്ടെടുപ്പിന്റെയും നിത്യസ്രോതസ്സിലേക്കു പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ ഒരിക്കലും വിശുദ്ധരായിത്തീരുന്നില്ല. വിശ്വാസത്താൽ ക്രിസ്തുവുമായി പൂർണ്ണ ഐക്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സകല സമ്പൂർണ്ണതകളും പ്രാപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധീകരണം എങ്ങനെ സാധിക്കും? ക്രിസ്തുവാണ് ലോകത്തിന്റെ ജീവനും വെളിച്ചവും. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുവാൻ വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു കൃപയും

ജ്ഞാനവും കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ മാത്രമേ വിശ്വാസികൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട് പാപത്തിൻമേലും പിശാചിൻമേലും പൂർണ്ണവിജയം പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ.

കരിക്കപ്പെടുവാൻ വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു കൃപയും ജ്ഞാനവും കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ മാത്രമേ വിശ്വാസികൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട് പാപത്തിൻമേലും പിശാചിൻമേലും പൂർണ്ണവിജയം പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ.

ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ ധാർമ്മികാധിപതനത്തെപ്പറ്റി ആഴത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, പാപത്തിന്മേൽ ജയം നേടുവാൻ ക്രിസ്തു തന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകു

ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ ധാർമ്മികാധഃപതനത്തെപ്പറ്റി ആഴത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, പാപത്തിന്മേൽ ജയം നേടുവാൻ ക്രിസ്തു തന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ ഉള്ളിൽ രാജാവായി വാഴിക്കുവാൻ ഇയാൾക്കു സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യർ പാപത്തെ ജയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവർ തങ്ങളിൽ തന്നെ ഈ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കാനുള്ള കഴിവു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണരീതിയിൽ ഇവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. പാപത്തെ ജയിക്കുവാനായി ക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ തങ്ങളെ സഹായിപ്പാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

നില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ ഉള്ളിൽ രാജാവായി വാഴിക്കുവാൻ ഇയാൾക്കു സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യർ പാപത്തെ ജയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവർ തങ്ങളിൽ തന്നെ ഈ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കാനുള്ള കഴിവു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണരീതിയിൽ ഇവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. പാപത്തെ ജയിക്കുവാനായി ക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ തങ്ങളെ സഹായിപ്പാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

ഇവർ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളാലും തങ്ങളുടെ ജാഗരൂകതയാലും മാത്രം തങ്ങളെത്തന്നെ പാപത്തിൽ

നിന്നു കാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദുഃഖനിശ്ചയത്താൽ ദൈവകല്പന പ്രമാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ധാർമ്മികാധഃപതനമല്ലാതെ യാതൊന്നും ഇവർക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഈ സമയം നിസ്സഹായവസ്ഥ ഇവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം എന്നിവർ ചോദിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനപുസ്തകം

മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ദൈവവചനം വ്യക്തതയോടെ പറയുന്നവയാണ്. ആളുകൾ ദൈവവചനം വിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം തങ്ങൾക്ക് ഒരു രക്ഷകൻ അത്യാവശ്യമാണ് എന്ന സംഗതി മനസ്സിലാക്കും. ആദ്യമായി തങ്ങളുടെ സ്വന്ത പരിശ്രമത്താൽ നീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ ഇവർ ശ്രമിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം മാത്രമേ ദൈവവചനം ഇവർ കൈക്കൊള്ളുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ക്രിസ്തുവിനെക്കൂടാതെ തങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല എന്ന് ഇവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. സ്വയം നീതികരണ പരിശ്രമത്തിൽ വിശുദ്ധീകരണത്തിനു വേണ്ടി വർഷങ്ങൾ ശ്രമിച്ചതിനുശേഷമേ ഇവർ ക്രിസ്തുവിനെ തങ്ങളുടെ പല കൃത്യങ്ങളിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നുള്ളൂ. ആത്മാവുകൊണ്ട് ആരംഭിച്ചശേഷം ജഡംകൊണ്ടു ഇവർ സമാപിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു (ഗലാ. 3:3).

മറ്റു ചിലർ തങ്ങളുടെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിലും തങ്ങളുടെ സകല പാപങ്ങളും വിടാൻ മനസ്സില്ലായ്മകയാൽ ക്രിസ്തുവിനെ പാപത്തിൽനിന്നുള്ള പൂർണ്ണരക്ഷകനായി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനായി പൂർണ്ണ സമർപ്പണം നടത്തിയാൽ സകല പാപങ്ങളും വിട്ടുമാറേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഇവർ

മനസ്സിലാക്കുന്നു എങ്കിലും തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില വിഗ്രഹങ്ങളെ വിട്ടു കളയുവാൻ ഇവർക്കു മനസ്സില്ല.

ധാരാളം വ്യക്തികൾ തങ്ങൾ പാപം ചെയ്യുന്നത് ഒരു അനിവാര്യ സംഗതിയായി കണക്കാക്കുന്നതിനാൽ മരണംവരെ പാപഭാരം ഏന്തിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നു. പാപത്തിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയ്ക്കായി ഒരു വ്യവസ്ഥയും ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു ദൈവത്തെ ഇവർ തുറന്നു കുറ്റം ചുമത്തുന്നില്ല. ക്രിസ്തു സകല പാപത്തിനും വേണ്ടി മരിച്ചിരിക്കെ തങ്ങൾ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പാപത്തിൽ തുടർന്നാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ പാപക്ഷമ മുഖാന്തരം തങ്ങളെ ദൈവം വിശുദ്ധരായി കണക്കാക്കുമെന്ന് ഇവർ വെറുതെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ സുവിശേഷത്താൽ പാപം വിട്ടു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്ന് ഇവർ അറിയുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗ കവാടം വരെ പാപഭാരവും ഏന്തി മുന്നോട്ടു പോകുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി പാപക്ഷമയെ ഇവർ വീക്ഷിക്കുന്നു.

വിലയേറിയതും അതിമഹത്തുമായ വാഗ്ദാനങ്ങളെ എത്ര കുറവായി മാത്രമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് (2 പത്രോ. 1:4) വാഗ്ദാനങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു നാം വിടുതൽ നേടിയാൽ വിശുദ്ധിക്കാവശ്യമായ സകലവും നമുക്കു ലഭ്യമാണ്. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ യാചിക്കുന്നതൊക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കുക; എന്നാൽ അതു നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകും (മർക്കോ. 11:24).

ദൈവവചനത്തിലുള്ള ഒട്ടുമിക്ക വസ്തുതകളും ക്രിസ്ത്യാനികൾ

ധാരാളം വ്യക്തികൾ തങ്ങൾ പാപം ചെയ്യുന്നത് ഒരു അനിവാര്യസംഗതിയായി കണക്കാക്കുന്നതിനാൽ മരണംവരെ പാപഭാരം ഏന്തിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നു. പാപത്തിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയ്ക്കായി ഒരു വ്യവസ്ഥയും ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു ദൈവത്തെ ഇവർ തുറന്നു കുറ്റം ചുമത്തുന്നില്ല. ക്രിസ്തു സകല പാപത്തിനും വേണ്ടി മരിച്ചിരിക്കെ തങ്ങൾ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പാപത്തിൽ തുടർന്നാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ പാപക്ഷമ മുഖാന്തരം

തങ്ങളെ ദൈവം വിശുദ്ധരായി കണക്കാക്കുമെന്ന് ഇവർ വെറുതെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടി എന്നു കരുതുക. ദൈവത്തെ തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ കണ്ടതെന്ന് നിങ്ങൾക്കു നിശ്ചയം ഉണ്ട്. നിങ്ങൾക്കു നേരേ ഒരു പുസ്തകം നീട്ടി അതു വാങ്ങുവാൻ ദൈവം പറയുന്നു എന്നു കരുതുക. വിലയേറിയതും അതിമഹത്തുമായ വാഗ്ദാനങ്ങളാണ് ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം എന്നും കരുതുക. പാപത്തെ എതിർപ്പാനും പാപത്തിന്മേൽ വിജയം നേടുവാനും പൂർണ്ണ വിശുദ്ധിയിലെത്തുവാനും സ്വർഗ്ഗത്തിനായി നിങ്ങളെ ഒരുക്കുവാനും ഉള്ള സകലവും ആ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ആവശ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും അതിനു തക്കതായ വാഗ്ദാനം എടുത്തുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ

ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ജ്ഞാനം കുറവാണെന്നു കരുതുക. അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെന്നു വാഗ്ദാനങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കട്ടെ. ഒരുവൻ ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ കർത്തവ്യം വ്യക്തമല്ല എന്നു കരുതുക. ദൈവവാഗ്ദാനങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. അവ മുറുകെപ്പിടിക്കുക. ഏതൊരുവൻ ജ്ഞാനം, നീതി, വിശുദ്ധി, വീണ്ടെടുപ്പ് ഇവയിൽ കുറവു കാണുന്നോ അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെന്ന് വിശ്വാസത്തോടെ ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിക്കട്ടെ.

അടുക്കൽ ചെല്ലുന്ന പക്ഷം അതു ദൈവം നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തുതരും എന്ന് അവിടുന്ന് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ദൈവം എഴുതിയതായ ഈ പുസ്തകം ദൈവത്തിന്റെ കരത്തിൽ നിന്നു നേരേതന്നെ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചാൽ അതിൽ എഴുതിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ? ഇപ്പോൾ ദൈവവചനം വായിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചമായ വിധത്തിൽ ദൈവവചനം നിങ്ങൾ വായിക്കുകയില്ലേ? അതിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള സകലവും അറിവാൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്ര വാഞ്ഛയുണ്ടാകും! ആവശ്യപ്പെട്ടങ്ങളിൽ ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ വാഞ്ഛയുള്ളവരായി നിങ്ങൾ അവയെ മനഃപാഠമാക്കുകയില്ലേ?

നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് അതിലെ വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കി അതിലടങ്ങിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ എത്രമാത്രം ഉത്സാഹിക്കും?

ഈ പുസ്തകം ബൈബിളാണ്. അതു ദൈവം എഴുതിയതാണ്. ദൈവവാഗ്ദാനങ്ങളാൽ അതു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച് ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ സകലവും അവിടെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും.

യേശു പൂർണ്ണ രക്ഷകനാണ്. അവിടുത്തെ സകല വാഗ്ദാനങ്ങളും ദൈവമഹത്വത്തിനായി യേശുവിൽ അവ 'ഉവ്വ്' എന്നു തന്നെയാണ്. ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാം വ്യക്തിയിലൂടെ (യേശുവിൽ) ദൈവം ഇവ നമുക്കായി തന്നിരിക്കുന്നു (2 കൊരി. 1:20). ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ അവയിൽ വിശ്വസിക്കണം.

ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ജ്ഞാനം കുറവാണെന്നു കരുതുക. അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെന്നു വാഗ്ദാനങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കട്ടെ. ഒരുവൻ ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ കർത്തവ്യം വ്യക്തമല്ല എന്നു കരുതുക. ദൈവവാഗ്ദാനങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. അവ മുറുകെപ്പിടിക്കുക. ഏതൊരുവൻ ജ്ഞാനം, നീതി, വിശുദ്ധി, വീണ്ടെടുപ്പ് ഇവയിൽ കുറവു കാണുന്നോ അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെന്ന് വിശ്വാസത്തോടെ ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിക്കട്ടെ.

(തുടരും)

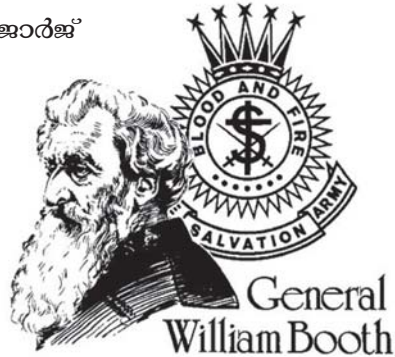
(മൊഴിമാറ്റം: സാം വർഗീസ്)

കാതറിനും വിലയ്ക്കും ബുത്തും - 9

കറുത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വെളിച്ചമായ്...

അജയ് ജോർജ്ജ്

ഈ കാലയളവിൽ രക്ഷാസൈന്യത്തിന്റെ വളർച്ച അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു. 1890-ൽ തന്നെ ലോകവ്യാപകമായി 2,900 കേന്ദ്രങ്ങളിൽ രക്ഷാസൈന്യം സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം നടത്തിയിരുന്നു. പതിനായിരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആഴ്ചതോറും അമ്പതിനായിരം സഭായോഗങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. പാവങ്ങൾക്കുള്ള സംഭാവനയായി ഒഴുകിയെത്തിയതുതന്നെ അഞ്ചുകോടി ഡോളറിന് മുകളിൽ വരുമായിരുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ ആളുകൾക്കിടയിൽ ബുത്ത് ദമ്പതിമാർക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസ്യത ഊഹിക്കാമല്ലോ. ചേരികളെക്കുറിച്ചുള്ള 'കറുത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിൽ' എന്ന തന്റെ പഠനം കാതറിന്റെ മരണശേഷമാണ് പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനായത്. സമൂഹമനസ്സാക്ഷിയെ പിടിച്ചുകുലുക്കിയ, വളരെ പ്രഹരശേഷിയുള്ള, ഒരു 'ബോംബ്'യിരുന്നു ആ കൃതി. ഡേവിഡ് ലിവിംഗ്സ്റ്റനെ കണ്ടെത്താൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തകൻ ഹെൻറി മോർട്ടൻ സ്റ്റാൻലി തന്റെ ആഫ്രിക്കൻ അനുഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചിരുന്ന, അക്കാലത്ത് വളരെ പ്രശസ്ത

മായിരുന്ന 'കറുത്ത ആഫ്രിക്കയിൽ' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ചുവടുപിടിയാണ് വിലയ്ക്കും ബുത്ത് തന്റെ പുസ്തകത്തിന് 'കറുത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിൽ' എന്നു പേരിട്ടത്. ആഫ്രിക്ക കറുപ്പാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ നാടും കറുപ്പിൽ ഒട്ടും മോശമല്ല എന്നാണു പേരുകൊണ്ടും ഉള്ളടക്കംകൊണ്ടും ബുത്ത് സൂചിപ്പിച്ചത്. ഇതുവരെ വിലയ്ക്കും ബുത്തിനെ ഏതോ ഒരു കിറുക്കൻ സുവിശേഷകൻ എന്ന് വിചാരിച്ച് അവഗണിച്ചിരുന്ന പലരും ചേരികളെപ്പറ്റിയും അവിടുത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടപെടലുകളെപ്പറ്റിയും ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാനിടയായി. ആർക്കും ചെയ്യാവുന്നതും എന്നാൽ ആരും ഇന്നുവരെ ചെയ്യാത്തതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ഭക്ഷണശാലകളും

നൂതനാശയങ്ങൾ കാരണമാവാം, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഏറ്റവും അധികം ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ വിലും ബുത്തായി മാറി. 'കറുത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിൽ' ആദ്യമാസം തന്നെ 90,000 കോപ്പികൾ വിറ്റു. ഒരു വർഷമായപ്പോൾ അതു രണ്ടുലക്ഷമായി. വിമർശകർക്കും കുറവൊന്നുമുണ്ടായില്ല. 'ഇതെല്ലാം പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ പറ്റാത്ത വെറും സ്വപ്നങ്ങളാണ്. കുട്ടിക്കളി മാത്രം. ഒരു തെണ്ടിയെ ഇന്നുവരെ സമൂഹത്തിന് ഉപകാരപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയാക്കി മാറ്റാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. 'തെണ്ടി എന്നും തെണ്ടി തന്നെ' എന്നൊക്കെ പ്രതികരിച്ചവരുണ്ട്.

അനാഥർക്ക് രാത്രി തങ്ങാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും മറ്റും വായിച്ചറിഞ്ഞവർ ഇതെല്ലാം ഒരു വമ്പൻ പദ്ധതിയുടെ പ്രാരംഭം മാത്രമാണെന്നറിഞ്ഞു. തൊഴിൽ രഹിതർക്കായി ഇംഗ്ലണ്ടിലാദ്യമായി ഒരു 'എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ച്' തുടങ്ങിയത് വിലും ബുത്തായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കുമോ? പിന്നീട് സർക്കാറുകൾ അതേറ്റെടുത്തു. നമ്മുടെ നാട്ടിലുമുണ്ടല്ലോ അതേപേരിൽ അത്തരം സേവനം നൽകുന്ന ഒരു സർക്കാർ സ്ഥാപനം. ജോലിയില്ലാതെ നടന്ന എത്രയോ ആളുകൾക്കാണ് സാൽ വേഷൻ ആർമിയുടെ എക്സ്ചേഞ്ചുകൾ വഴി ജോലി ലഭിച്ചത്.! ഏതാണ്ട്

ഒമ്പതിനായിരത്തോളം ആളുകളെ പ്രതിവർഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാണാതാവുന്നുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവരെ കണ്ടെത്താൻ വീട്ടുകാരെ സഹായിക്കുന്നതിനായും ഒരു 'ബ്യൂറോ' തുടങ്ങി. രക്ഷാസൈന്യത്തിലെ പതിനായിരം ഓഫീസറന്മാർ ഈക്കാര്യത്തിൽ പോലീസുകാരെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ചു കാണാതായ കേസുകളിൽ പലതിലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കി. പാവപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമായുള്ള ഒരു ബാങ്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. ആരോരുമില്ലാത്തവർ വല്ല കേസിലും പെട്ടാൽ അവരെ രക്ഷിക്കാനുള്ള സംവിധാനം 'സൈന്യ'ത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കുറ്റവാളികളേയും സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധരേയും മറ്റും പാർപ്പിച്ച്, ജോലിചെയ്യാനുള്ള സാഹചര്യവും താമസിക്കാൻ വീടുകളും അനുബന്ധ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്താൽ അവരെ നേർവഴിക്കു കൊണ്ടുവരാനാവുമെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസമായിരുന്നു. അതിനായി ഒരു കോളനി സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. 'എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ചെയ്തതിൽ അധികവും ചെയ്യും' എന്ന കർത്താവിന്റെ വചനത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു ബുത്ത്.

ഇത്തരം നൂതനാശയങ്ങൾ കാരണമാവാം, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഏറ്റവും അധികം ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ വിലും ബുത്തായി മാറി. 'കറുത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിൽ' ആദ്യമാസം തന്നെ 90,000 കോപ്പികൾ വിറ്റു. ഒരു വർഷമായപ്പോൾ അതു രണ്ടുലക്ഷമായി. വിമർശകർക്കും കുറവൊന്നുമുണ്ടായില്ല. 'ഇതെല്ലാം പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ പറ്റാത്ത വെറും സ്വപ്നങ്ങളാണ്. കുട്ടിക്കളി മാത്രം. ഒരു തെണ്ടി

യെ ഇന്നുവരെ സമൂഹത്തിന് ഉപകാരപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയാക്കി മാറ്റാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. തെണ്ടി എന്നും തെണ്ടി തന്നെ' എന്നൊക്കെ പ്രതികരിച്ചവരുണ്ട്. വിമർശനം ക്രമേണ, പുസ്തകവും കടന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോടുള്ള അധികേഷപമായി മാറി. 'വിശുദ്ധനായ മോഷ്ടാവ്, വികാരജീവി, സത്യസന്ധതയില്ലാത്തവൻ, മാനുത നടിക്കുന്ന തെമ്മാടി' എന്നു തുടങ്ങി പലരും പലതും എഴുതി വിട്ടു.

അപ്പനെ അധികേഷപിക്കുന്നതുവായിച്ച് ബ്രാംവെൽ അസ്വസ്ഥനായി. അപ്പൻ പക്ഷേ തന്നെ തെറ്റിദ്ധരിച്ച ആരോടും ന്യായീകരണവുമായി പോയില്ല. തന്റെ ഗുരു തന്നെയായിരുന്നു ഇക്കാര്യത്തിലും മാതൃക. എന്നാൽ മകനോട് ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞു: 'മോനേ, അവതുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ ഇവർ നമ്മളോടെങ്ങനെ പെരുമാറിയെന്നത് ഒരു വിഷയമേ ആയിരിക്കുകയില്ല. കർത്താവിന്റെ വേല ഇന്ന് നമ്മൾ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു എന്നുമാത്രമേ അന്ന് പ്രസക്തമാകുകയുള്ളൂ.' എത്രകൃത്യമായി ഭാവിയിലെ അവലോകനം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനായി! നിലനിൽക്കുന്നതെന്തെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. ലൗകികനല്ലാത്ത ക്രിസ്തുശിഷ്യനെ ലോകം പകയ്ക്കും. തന്റെ കർത്താവിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ ലോകം തന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ശിഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തിന്?

ജോലിയില്ലാത്തവർക്ക് തൊഴിൽ നൽകുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ സാൽവേഷൻ ആർമി തന്നെ ഉൽപാദന രംഗത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. വളരെയധികം പേരുടെ ജീവിതനിലവാരവും സ്വാഭിമാനവും ഉയർത്തിയ

സംരംഭങ്ങളായിരുന്നു അവ. ഇഷ്ടിക, പേപ്പർ, ഫർണിച്ചർ തുടങ്ങിയവ നിർമ്മിക്കുന്ന വലിയ യൂണിറ്റുകളുണ്ടായി. കുട്ടത്തിൽ എടുത്തു പറയേണ്ടത് തീപ്പെട്ടി കമ്പനിയെപ്പറ്റിയാണ്. അന്നൊക്കെ തൊഴിലാളികൾക്ക് ശമ്പളം തുച്ഛം. ദിവസം പതിനാറ് മണിക്കൂറെങ്കിലും പണിയെടുക്കുകയും വേണം. കാറ്റും വെളിച്ചവും കയറാത്ത മുറികളിലിരുന്ന് തീപ്പെട്ടി നിർമ്മിച്ചിരുന്നവർക്ക് പല തരത്തിലുള്ള ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ടായി. ഇതിനെല്ലാമൊരു 'ക്രിസ്തീയ' പരിഹാരം എന്ന നിലയ്ക്കാണ് സാൽവേഷന്റെ ആർമിതന്നെ സ്വന്തം തീപ്പെട്ടി കമ്പനി തുടങ്ങിയത്. അന്ന് തീപ്പെട്ടി നിർമ്മാണത്തിന് മഞ്ഞ ഫോസ്ഫറസാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി തൊഴിലാളികൾക്ക് ഒരുതരം മോണരോഗം പിടിപെടുമായിരുന്നു. ആദ്യം മോണകൾക്ക് നീരുവരും. പിന്നെ മോണകളുടെ എല്ലുകളിലേക്ക് പഴുപ്പ് ബാധിച്ച് അവസാനം മരിക്കുന്ന മാരകരോഗം. ഫോസ്ഫറസിന്റെ ദുഷിത ഫലമാണിതെന്ന് വളരെ നാളത്തെ ഗവേഷണങ്ങൾക്കൊടുവിലാണ് മനസ്സിലായത്. സാൽവേഷൻ ആർമിയുടെ പണിശാല വായുസഞ്ചാരമുള്ളതും, ധാരാളം വിളക്കുകൾ തെളിച്ച് ഭംഗിയാക്കിയതുമായിരുന്നു. വിപ്ലവകരമായ മാറ്റം ഇതൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. 'കറുത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിൽ' പ്രകാശം പരത്താൻ പോകുന്ന ആ തീപ്പെട്ടി ക്കൊള്ളികളിൽ മഞ്ഞയ്ക്ക് പകരം ചുവന്ന ഫോസ്ഫറസാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. ചുവന്നതിന് മഞ്ഞയെക്കാൾ വില കൂടും. പക്ഷേ ദുഷ്യഫലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാലം കഴിയവേ, തൊഴിലാളികളുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയിൽ ഗണ്യമായ പുരോഗതിയുണ്ടാ

മടങ്ങാറായപ്പോൾ തന്റെ സന്ദർശക ആൽബത്തിൽ എന്തെങ്കിലും എഴുതണമെന്ന് ചക്രവർത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു ഹ്രസ്വകവിതയാണ് അദ്ദേഹം അവിടെ കുറിച്ചത്.

പിന്നീട് പ്രശസ്തമായിത്തീർന്ന ആ വരികൾ ഇങ്ങനെ:

"ചിലരുടെ അഭിലാഷം കലയാണ്;

ചിലരുടേത് പ്രശസ്തി;

ചിലർക്ക് വേണ്ടത് സ്വർണ്ണം;

എന്നാൽ

എന്റെ ആഗ്രഹം മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കളാണ്."

യി. മോണരോഗവും കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞത് ഏതാണ്ടില്ലാതായി. 'സൈന്യ'ത്തിന്റെ തീപ്പെട്ടി കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളി എല്ലാക്കാര്യത്തിലും മറ്റുള്ള കമ്പനിയിലേതിനേക്കാളും പ്രകടമായ വ്യത്യാസം പുലർത്തിയിരുന്നത് ആർക്കും അവഗണിക്കാനാവാമായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ കടന്നുപോയ പത്തുവർഷത്തിനൊടുവിൽ മറ്റു തീപ്പെട്ടി നിർമ്മാതാക്കളും 'സൈന്യ'ത്തിന്റെ പാത പിൻതുടരാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീർന്നു. ഇനി മുതൽ തങ്ങളും മഞ്ഞഫോസ്ഫറസ് ഉപയോഗിക്കുകയില്ലെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ തീരുമാനമുണ്ടായതിനെ തുടർന്ന് സാൽവേഷൻ ആർമി തങ്ങളുടെ തീപ്പെട്ടികമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടി. ഇനി തുടരുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലായിരുന്നു. കമ്പനി അതിന്റെ ധർമ്മം സാക്ഷാത്കരിച്ചു

കഴിഞ്ഞിരുന്നല്ലോ!

ഈസ്റ്റ് എൻഡിലെ ഒരു ചേരി എന്ന തന്റെ ഇടവക വളർന്ന് ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആ കാലയളവിൽ, തന്റെ സൈന്യാധിപന്മാർ പടവെട്ടിപ്പിടിച്ച് 'യുദ്ധഭൂമികൾ' സന്ദർശിക്കാനും സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കാനും വിലുംബുത്തിന് ആഗ്രഹമുണ്ടായി. അങ്ങനെ ലോകം മുഴുവനുമായുള്ള പ്രവർത്തനകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് സംതൃപ്തനാകാൻ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് കൃപ നൽകി. 'ആത്മാക്കൾക്കായിപ്പോവുക, അതിൽത്തന്നെ ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടവർക്കായിട്ട്. നമുക്കു ചെന്നെത്താൻ പറ്റാത്ത ഒരു രാജ്യമോ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരു ജനതയോ ഈ ഭൂമുഖത്തില്ല എന്നോർക്കണം' ഇതായിരുന്നു മിക്കയിടത്തും ജനറലിന്റെ ആഹ്വാനം. ഇന്ത്യയിൽ വന്ന കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ കൊച്ചുകേരളത്തിലും അദ്ദേഹം എത്തിയിരുന്നു. മൈക്കില്ലാതിരുന്ന ആ കാലത്ത് അതില്ലാതെ തന്നെ ആർക്കും കേൾക്കാൻ സാധിക്കത്തക്ക ഗംഭീര ശബ്ദത്തിനുമധ്യമായ വിലുംബുത്തിനെ നേരിട്ട് കാണാനും കേൾക്കാനും കഴിഞ്ഞ തലമുറ കേരളത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

രാജാക്കന്മാരും ഭരണാധികാരികളും ബുത്തിനെ ബഹുമാനിക്കാൻ മത്സരം തുടങ്ങിയ സമയം. മുറ്റത്തെ മുല്ലയ്ക്ക് മണമില്ലല്ലോ. മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ളവരാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം ആദരിച്ചത്. എങ്കിലും 1904-ൽ ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തിയെ സന്ദർശിക്കാനുള്ള രാജകീയക്ഷണം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. അപൂർവ്വമായ ഇത്തരം ക്ഷണം സാധാരണക്കാർക്കെങ്കിലും ലഭിച്ചാൽ അയാൾ വിശി

ഷ്ട വസ്ത്രങ്ങളൊക്കെ ധരിച്ച് ഏറ്റവും മുന്തിയ കുതിരവണ്ടിയിൽ ധാരാളം ആളുകളുടെ അകമ്പടിയോടെയായിരിക്കും കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുക. അസുലഭ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചയാളാരാണെന്ന് നാട്ടുകാരെ അറിയിക്കണമല്ലോ. വിലയും ബുത്തിന് ക്ഷണം വന്നപ്പോഴും ആളുകൾ അതറിഞ്ഞു. വേറൊരു രീതിയിലാണെന്ന് മാത്രം. കൃത്യസമയത്തിന് ബക്കിംഹാം കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തത്തക്കവിധം ബുത്ത് ഓഫീസിൽനിന്നും ഇറങ്ങി. വേഷത്തിൽ പ്രത്യേകതയൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. താൻ

സാധാരണ ധരിക്കാറുള്ള വൃത്തിയുള്ളത് തന്നെ. (ചക്രവർത്തിയെ സന്ദർശിക്കുന്നവർ മാന്യമായ വസ്ത്രധാരണം നടത്തിയിരിക്കണമെന്നുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ അത് രാജാവിനെ അധികേഷപിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കും. ഇക്കാര്യം പരിശോധിക്കാൻ കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുണ്ട്. നിശ്ചിത നിലവാരം പുലർത്താത്ത വേഷവുമായി രാജാവിനെക്കാണാൻ അവർ അനുവദിക്കുകയില്ല. ഇതിന് ഒരപവാദമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ (മഹാത്മാ ഗാന്ധി പിൽക്കാലത്ത് കൊട്ടാരം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മാത്രം). ആരോടെങ്കിലും ഒന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഏതുതരം വണ്ടിയും ലഭിക്കുമായിരുന്നിട്ടും അതിനൊന്നും കാത്തുനിൽക്കാതെ അദ്ദേഹം ഓഫീസിൽനിന്നും ഇറങ്ങി ഒറ്റ നടപ്പ്! വിവരം ഇതിനോടകം അറി

ഞ്ഞിരുന്ന സൈന്യത്തിലെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കുണ്ടെന്ന്. തന്റെ ചേരിയിൽക്കൂടി കടന്നുപോയപ്പോൾ അവിടെയുള്ളവരും അറിഞ്ഞുകൂടെക്കൂടി. കൊട്ടാരത്തിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അതൊരു വൻ ജനാവലിയായി മാറിയിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈപിടിച്ചു കൂലുക്കിക്കൊണ്ട് എഡ്വേഡ് ഏഴാമൻ ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: ‘ജനറൽ ബുത്ത്, താങ്കൾ മഹത്തായ ഒരു പ്രവർത്തനമാണ് ചെയ്യുന്നത്; നന്മ നിറഞ്ഞതും.’ തുടർന്നുള്ള സംഭാഷണമധ്യേ മറ്റു സഭകൾ സൈന്യത്തെ

ഇപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നതെന്ന് ചക്രവർത്തി ആരാധുകയുണ്ടായി. ‘അവരിപ്പോൾ എന്നെ അനുകരിക്കുകയാണ്’ എന്നായിരുന്നു സത്യമെങ്കിലും തമാശയോടെയുള്ള അദ്ദേഹ

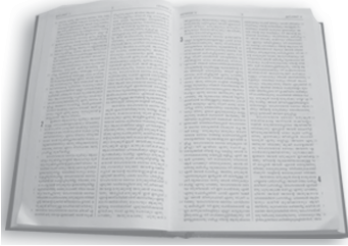

‘കറുത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിൽ’ പ്രകാശം പരത്താൻ പോകുന്ന ആ തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളികളിൽ മഞ്ഞയ്ക്ക് പകരം ചുവന്ന ഫോസ്ഫറസാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.

ത്തിന്റെ മറുപടി. മടങ്ങാറായപ്പോൾ തന്റെ സന്ദർശക ആൽബത്തിൽ എന്തെങ്കിലും എഴുതണമെന്ന് ചക്രവർത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു ഹ്രസ്വ കവിതയാണ് അദ്ദേഹം അവിടെ കുറിച്ചത്. പിന്നീട് പ്രശസ്തമായിത്തീർന്ന ആ വരികൾ ഇങ്ങനെ:

“ചിലരുടെ അഭിലാഷം കലയാണ്;
ചിലരുടേത് പ്രശസ്തി;
ചിലർക്ക് വേണ്ടത് സ്വർണ്ണം;
എന്നാൽ
എന്റെ ആഗ്രഹം മനുഷ്യരുടെ
ആത്മാക്കളാണ്.”

(തുടരും)

അധ്യായം രണ്ട്

ബൈബിളിലൂടെ... 2 കൊരിന്ത്യർ

മുൻപ് (1 കൊരി.5) പൗലോസ് അച്ചടക്ക നടപടി എടുത്ത സഹോദരനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നതിനെ കുറിച്ച് നാം 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വായിക്കുന്നു. പൗലോസ് പറയുന്നു “നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവനെ തിരികെ സ്വീകരിക്കണം” (2:16). സഭയിലുള്ള എല്ലാവരും അവനെ ഒഴിവാക്കിയപ്പോൾ ആ സഹോദരൻ ഒരു പാഠം പഠിച്ചു. ലോകം എത്ര അന്ധകാരം നിറഞ്ഞതാണെന്നവനറിഞ്ഞു. അ

വൻ തന്റെ പാപവഴികളെ വിട്ട് കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം ശരിയാക്കി. എന്നാൽ അവൻ ഭവനത്തിൽ ഏകനായിട്ടിരുന്നതിനാൽ നിരാശനും ഉത്സാഹമില്ലാത്തവനുമായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ അവനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ പൗലോസ് സഭയോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഒരു സഹോദരനെ ദൈവത്തോടും സഭയോടും ഉള്ള കൂട്ടായ്മയിലേക്കു മടക്കി കൊണ്ടുവരുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ് എല്ലാ അച്ചടക്ക നടപടികളും. ഒരു പിതാവ് തന്റെ കുഞ്ഞിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് വീട്ടിൽ നിന്നും ഇറക്കി വിടുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല മറിച്ച് ആ കുഞ്ഞ് നന്നായി വളരുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. മകൻ പ്രായ

ഒരു പിതാവ് തന്റെ
കുഞ്ഞിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നത്
വീട്ടിൽ നിന്നും
ഇറക്കി വിടുന്നതിനു
വേണ്ടിയല്ല മറിച്ച് ആ
കുഞ്ഞ് നന്നായി
വളരുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്.

പൂർത്തിയായവനും മത്സരിയും ആണെങ്കിൽ പിതാവ് ഒരുപക്ഷേ അവനോടു ഭവനം വിട്ടുപോകാൻ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സന്ദർഭത്തിൽപോലും ആ മകൻ ഒരു പാഠം പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിതാവ് അവനെ ഭവനത്തിലേക്കു സ്വീകരിക്കും (ധൂർത്തപുത്രനെ പോലെ). ഇവിടെ പൗലൊസ് പറയുന്നതും അതുതന്നെയാണ്.

പൗലൊസ് പറയുന്നു “നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നവനോട് ഞാനും ക്ഷമിക്കുന്നു” (2:10). പിന്നീട് അവിടെ നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു വചനമുണ്ട് “സാത്താൻ നമ്മെ തോല്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു നാം മറ്റുള്ളവരോടു ക്ഷമിക്കണം” (2:11). ആരോടെങ്കിലും ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുക എന്നത് വളരെ അപകടകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. തന്റെ രണ്ടാനമ്മയോടൊത്ത് മാസങ്ങളോളം ശയിക്കുകയെന്നതുപോലെ ഗുരുതരമായ ഒരു തെറ്റു ചെയ്യുകയും ആരേയും അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത അവനെ പുറത്താക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ നിശാശപ്പെടുത്ത്. അവനോട് ക്ഷമിക്കുക. അവനോട് ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിൽ സാത്താൻ നിങ്ങളെ മുതലെടുക്കും. സഭയെന്ന നിലയിലും വ്യക്തിയെന്ന നിലയിലും ഇതു നമുക്കെല്ലാം ബാധകമാണ്.

നിങ്ങളോട് ആരെങ്കിലും ദോഷം ചെയ്യുകയും നിങ്ങളവരോട് ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ സാത്താനു നിങ്ങളുടെ ജീവിതം നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്ത മനുഷ്യൻ ഒരു പക്ഷേ പിന്നീട് അനുതപിച്ച് ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടന്നുവെന്നു വരാം. എന്നാൽ അവനോട് ഒരു ദ്രോഹവും ചെയ്യാതിരുന്ന നിങ്ങൾ നരകത്തിലും

പോകാം. കാരണം നിങ്ങൾ അവനോട് ക്ഷമിച്ചില്ല. ദ്രോഹം ചെയ്തയാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുകയും അതിനാൽ കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവന്നയാൾ നരകത്തിൽപോവുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് അനീതിയായി തോന്നാം. അയാൾ അനുതപിക്കുകയും നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാം. യേശു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കുകയില്ല” (മത്താ. 6:15). സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും? ആരോടെങ്കിലും ക്ഷമിക്കാതെയാണു നിങ്ങൾ മരിക്കുന്നതെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ പ്രകാരം നിങ്ങൾ എത്രകാലം ഒരു വിശ്വാസിയെന്ന കാര്യം നോക്കാതെ നരകത്തിലേക്കായിരിക്കും പോവുക. അതിനാൽ ആർ എന്തു ദ്രോഹം ചെയ്താലും ഉടനെ അവരോട് ക്ഷമിക്കുന്ന ഒരു സ്വാഭാവിക വളർത്തിയെടുക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ സാത്താൻ നിങ്ങളെ തോല്പിക്കും.

പൗലൊസ് പറയുന്നു: “നാം അവന്റെ തന്ത്രങ്ങൾ അറിയാത്തവരല്ലല്ലോ? (2:11). സാത്താൻ എപ്പോഴും നമ്മെ വീഴ്ത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർ നമ്മോടു ചെയ്ത ദ്രോഹങ്ങൾ നിരന്തരം നമ്മെ സാത്താൻ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? നിങ്ങളോടവൻ സഹകരിക്കുകയാണെന്നു കരുതുന്നുണ്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല. നിങ്ങളെ ദ്രോഹിച്ചവൻ അവന്റെ പിടിയിലായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവനു നിങ്ങളെയും കൂടി വേണം. അവന്റെ തന്ത്രങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കുക.

നിങ്ങളോട് ആരെങ്കിലും ദോഷം ചെയ്യുകയും നിങ്ങളവരോട് ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ സാത്താനു നിങ്ങളുടെ ജീവിതം നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്ത മനുഷ്യൻ ഒരുപക്ഷേ പിന്നീട് അനുതപിച്ച് ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടന്നുവെന്നു വരാം. എന്നാൽ അവനോട് ഒരു ദ്രോഹവും ചെയ്യാതിരുന്ന നിങ്ങൾ നരകത്തിലും പോകാം. കാരണം നിങ്ങൾ അവനോട് ക്ഷമിച്ചില്ല.

അതിനാൽ എല്ലാവരോടും ക്ഷമിക്കുക.

ഒരിക്കൽ ഒരു സഹോദരൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനോട് ഒരാൾ വളരെ ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നു എന്നു പരാതി പറഞ്ഞു. ഞാൻ ചോദിച്ചു: “അവൻ നിന്നെ ഇതുവരെ ക്രൂശിച്ചില്ലല്ലോ?” ഇല്ല എന്നവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. തന്നെ ക്രൂശിച്ചവരോടു പോലും യേശു ക്ഷമിച്ചു. അതിനാൽ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇനിയും വളരെ ദൂരം മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടതുണ്ട് എന്നു ഞാൻ അവനോടു പറഞ്ഞു.

കഴിഞ്ഞ 50 വർഷത്തിനിടയിൽ, ഞാനൊരു വിശ്വാസി ആയി എന്നതിനാൽ പല അവിശ്വാസികളും വിശ്വാസികളും എന്നോട് പലവിധ ദോഷം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ എന്നോട് അവർ ദോഷം ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവം അത് എന്റെ

നന്മയ്ക്കാക്കി തീർക്കുന്നു. എന്നെ ദ്രോഹിച്ചാൽ ദൈവം ഒരുനാൾ അവരെ ന്യായംവിധിക്കും. എന്നാൽ എന്റെ കടമ അവരോട് ക്ഷമിക്കുക എന്നതാണ്.

എന്നെ വെറുക്കുന്നവരോട് ക്ഷമിക്കാൻ എന്നെ സഹായിച്ച കാര്യം, ദേഷ്യത്തേയും വെറുപ്പിനെയും ഒരു രോഗംപോലെ ഞാൻ കണ്ടു എന്നതാണ്. പാപം കഠിനമായൊരു രോഗമാണ്. ആരെങ്കിലും എന്നോടും എന്റെ ശുശ്രൂഷയോടും അസുയപ്പെട്ട് എന്നെ വെറുത്ത് എന്നെ ദ്രോഹിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അയാളെ ഒരു രോഗിയായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അർബുദമോ, കുഷ്ഠരോഗമോ, എയ്ഡ്സോ ബാധിച്ച ഒരു വനെ കണ്ടാൽ നിങ്ങൾക്കു അയാളോട് ദേഷ്യം തോന്നുമോ? നിങ്ങൾക്കു അയാളോട് സഹതാപമായിരിക്കും തോന്നുക. ആളുകളെ ഇത്തരത്തിൽ കാണാൻ ദൈവം എന്റെ കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ അവരോട് ക്ഷമിക്കുന്നത് എനിക്കു വളരെ എളുപ്പമായി തീർന്നു. അവർക്കു സൗഖ്യം ലഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. “മൃദുവായ ഉത്തരം ക്രോധത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നു” (സദൃ. 15:1) - ഇതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗ്ഗം.

2 കൊരിന്ത്യർ 2:14ൽ പൗലൊസിന്റെ സാക്ഷ്യം ഇങ്ങനെയാണ്. “ഞങ്ങളെ എല്ലായ്പ്പോഴും ജയോത്സവമായി നടത്തുന്ന ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം.” പല വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇതൊരു വെല്ലുവിളി പോലെയാണ് എനിക്കു തോന്നിയത്. പ്രത്യേകിച്ച് എല്ലായ്പ്പോഴും എന്ന വാക്ക്. അതു സാധ്യമാണോ എന്നു ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. പൗലൊസ് നിരന്തരം ജയം അനുഭവിക്കുകയും ആ ജയജീവിതത്തിനായി ദൈവത്തിനു നന്ദി

കരേറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. താൻ ജയാളിയായി നടക്കുന്നത് തന്റെ സ്വന്തം ശക്തിയിലാണെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞില്ല. ദൈവമാണ് തന്നെ ജയാളിയായി എപ്പോഴും നടത്തുന്നതെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അതിനാൽ പൗലൊസ് എന്നും ഒരു ജയാളിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാം തികഞ്ഞവനായിരുന്നു. ചിലപ്പോഴൊക്കെ വീണു. ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ മഹാപുരോഹിതനോട് അദ്ദേഹം ദേഷ്യപ്പെട്ട് സംസാരിക്കുന്നു (അപ്പ. പ്രവ. 23:3). എന്നാൽ തന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് ബോധം വന്നയുടൻ തന്നെ അത് ഏറ്റുപറഞ്ഞ് അനുതപിച്ചു. അതിനാൽ ദൈവവുമായിട്ടുള്ള കൂട്ടായ്മ ഉടനെ തന്നെ യഥാസ്ഥാനപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ നിരന്തരം ഒരു ജയാളിയുടെ ജീവിതം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു.

ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സഭ നിങ്ങൾക്കു പണിയണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാ മേഖലയിലും നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം. നിങ്ങളുടെ വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ വല്ലപ്പോഴും അല്ല, എല്ലാ ദിവസവും ഒരു ജയാളിയായി നിങ്ങളെ നടത്തണമെന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അത് നിങ്ങളുടെ ശക്തിയാലല്ല ക്രിസ്തുവേശുവിലൂടെ ദൈവം തന്നെയാണ് നിങ്ങളെ ജയാളിയായി നടത്തുന്നത്. ഒരോ യഥാർത്ഥ ദൈവഭൂതനും ഇങ്ങനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. “ക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങളെ ജയോത്സവമായി നടത്തുകയും എല്ലായിടത്തും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ട് തന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വാസന വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം” പൗലൊസ് പോകുന്നിടത്തെല്ലാം ക്രി

ജയജീവിതത്തിന്റെ സന്ദേശം കേൾക്കാൻ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമാണെന്നു ചിന്തിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ പലർക്കും ഈ സന്ദേശം ഇഷ്ടമല്ല. കാരണം അത് അവരുടെ പാപങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തും. യേശു വന്നു ദൈവത്തിന്റെ ജീവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ പലരും യേശുവിനെ വെറുത്ത് കൊല്ലുവാൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇന്നുള്ള പല ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളും ഇതുപോലെ തന്നെയാണ്. അവരുടെ പണസ്നേഹവും സ്ഥാനമാനങ്ങളോടുള്ള താല്പര്യവും ഭവനത്തിലെ പരാജയപ്പെട്ട ജീവിതവും ഒക്കെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ജയജീവിത സന്ദേശം കേൾക്കുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

സ്തുവിന്റെ സൗരഭ്യമാണ് പരത്തുന്നത്. അല്ലാതെ തന്റെ സ്വന്തം സൗരഭ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ മഹത്വവും ദൈവത്തിനു ലഭിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ചില ആളുകൾക്കു പൗലൊസ് മരണത്തിന്റെ ഗന്ധമായിരിക്കുന്നു (2:16). സമ്പൂർണ്ണ സുവിശേഷ സന്ദേശം എല്ലാവരും ഒരുപോലെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ജയജീവിതത്തിന്റെ സന്ദേശം കേൾക്കാൻ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമാണെന്നു ചിന്തിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ പലർക്കും ഈ സന്ദേശം ഇഷ്ടമല്ല. കാരണം

അത് അവരുടെ പാപങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തും. യേശു വന്നു ദൈവത്തിന്റെ ജീവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ പലരും യേശുവിനെ വെറുത്ത് കൊല്ലുവാൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇന്നുള്ള പല ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളും ഇതുപോലെ തന്നെയാണ്. അവരുടെ പണസ്നേഹവും സ്ഥാനമാനങ്ങളോടുള്ള താല്പര്യവും ഭവനത്തിലെ പരാജയപ്പെട്ട ജീവിതവും ഒക്കെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ജയജീവിത സന്ദേശം കേൾക്കുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ്. അതിനാൽ ഈ സന്ദേശം പ്രസംഗിച്ചാൽ അവർ നിങ്ങളെ വെറുക്കും. നിങ്ങൾ അവരുടെ പാപങ്ങളുടെ മേൽ വെളിച്ചം വീശുന്നു എന്നതു കൊണ്ടാണ് അവർ നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നത്.

ഒരുവൻ ഇരുട്ടിൽ മോഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അവന്റെ മേൽ വെളിച്ചം വീശിയാൽ തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളെ വെറുക്കും. ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവദാസൻ മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഇരുണ്ട മേഖലകളിലേക്കു ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചം വീശുന്നവനാണ്. പാപത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ, അദ്ദേഹത്തെ വെറുക്കുകയും കള്ളപ്രവാചകനെന്നും മതനിന്ദകനെന്നും മറ്റും വിളിക്കുകയും ചെയ്യും. കാരണം അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഒഴിവാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ഇരുട്ടിൽ വഴി കാണാതെ തപ്പിത്തടയുന്നവർ അദ്ദേഹത്തോടു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കും. കാരണം അവർക്കിപ്പോൾ വഴി കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. അതിനാൽ വെളിച്ചത്തോട് രണ്ടു തരത്തിലുള്ള പ്രതികരണങ്ങളാണുള്ളത്. ചിലർ അതിനെ വെറുക്കുന്നു, മറ്റുചിലർ അങ്ങേയറ്റം നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. യേശു നമ്മെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറച്ച്

അവിടുത്തെ ശക്തി നമ്മിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും നമ്മെ എല്ലായിടത്തും ജയാളികളായി നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ നമ്മോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ നമ്മെ വെറുക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിലൂടെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ വെളിവാക്കപ്പെടുന്നു.

2:7 എല്ലാ ക്രിസ്തീയ വേലക്കാരും ഏറ്റെടുക്കേണ്ട ഒരു വചനമാണ് “പലരും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഞങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ ഒരു വാണിഭമാക്കുന്നില്ല.” ദൈവവചനത്തെ വാണിഭമാക്കുകയെന്നാൽ അത് പണത്തിനുവേണ്ടി വിൽക്കുകയെന്നാണ്. ഇവിടെ പൗലൊസ് പറയുന്നത്, ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ച് പണം സമ്പാദിക്കുന്ന പ്രസംഗകരെ പോലയല്ല ഞങ്ങൾ എന്നാണ്. ദൈവവേല ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനം ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ ഇടയാകണം: “പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുവാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു ദിവസം പോലും ഞാൻ ചെലവഴിച്ചിട്ടില്ല. പച്ചക്കറി വിൽക്കുന്നയാളും മറ്റ് കച്ചവടക്കാരും തങ്ങളുടെ വസ്തുവകകൾ പണത്തിനുവേണ്ടി കച്ചവടം ചെയ്യട്ടെ. എന്നാൽ നാം ദൈവവചനം വിൽക്കുകയില്ല. നാം മറ്റുള്ളവരെ സൗജന്യമായിട്ടാണ് സേവിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സേവനത്തിനു യാതൊരു പ്രതിഫലമോ പാരിതോഷികമോ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ദൈവം നമുക്ക് എല്ലാം സൗജന്യമായി നൽകിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മളും മറ്റുള്ളവർക്ക് എല്ലാം സൗജന്യമായി നൽകുന്നു. ഇതാണ് ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവദാസന്റെ അന്തസ്സ്. (തുടരും)

(മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്)

മനോഹരമായ

ഞങ്ങളുടെ വിവാഹത്തിന്റെ തീയതി തീരുമാനമായി. വിവാഹത്തിനു ചില ദിവസങ്ങൾക്കു മുൻപേ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ എത്തിച്ചേർന്നു. അവർക്കു പ്രകാശിന്റെ സ്വാഭാവും ഇഷ്ടമായി. എന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകടമായ ഒരു മാറ്റം തന്നെ ദൈവം കൊണ്ടുവന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. നമ്മൾ ദൈവത്തെ മാനിക്കുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മെയും മാനിക്കും.

വലിയൊരു വിവാഹം നടത്താൻ ഞങ്ങൾ ഇരുവരുടെയും കയ്യിൽ പണം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തികച്ചും ലളിതമായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം. വലിയ നിലയിൽ ഒരു കല്യാണം നടത്തിയ ശേഷം വിവാഹജീവിതം കടത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള യുവമിഥുനങ്ങളെ എനിക്കറിയാമായിരുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽ പോലും കടക്കെണിയിൽ പെടരുതെന്നു ഞാനും പ്രകാശും തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു വിവാഹസൽക്കാരത്തിന് പ്രകാശിന്റെ ചില

ബന്ധുക്കൾ, സഭയിലെ സഹോദരങ്ങൾ, ആശുപത്രിയിലെ എന്റെ ചില സ്നേഹിതർ എന്നിവരെ മാത്രം ക്ഷണിച്ചു.

വിവാഹത്തിൽ ഞാനും പ്രകാശും ഞങ്ങളുടെ അനുഭവസാക്ഷ്യവും കർത്താവും ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണെന്നതും പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതു സാധാരണ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ബന്ധുക്കളുടെ മുൻപിൽ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പങ്കുവയ്ക്കുന്നതു നന്നെന്ന് ഞങ്ങൾക്കിരുവർക്കും തോന്നി. അവർ ഏതായാലും വിവാഹത്തിനു വരും. ഇപ്പോഴല്ലാതെ സുവിശേഷം കേൾക്കാൻ അവർക്കു മറ്റൊരവസരം ലഭിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

വിവാഹദിനത്തിൽ നൽകിയ സന്ദേശത്തിൽ പാസ്റ്റർ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ നല്ല ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി. ഞാൻ സശ്രദ്ധം അതു കേൾക്കുകയും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിലെ ഓരോ വാക്കും ഇപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവാഹത്തിൽ ഞാനും പ്രകാശും ഞങ്ങളുടെ അനുഭവസാക്ഷ്യവും കർത്താവു ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണെന്നതും പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതു സാധാരണ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ബന്ധുക്കളുടെ മുൻപിൽ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പങ്കുവയ്ക്കുന്നതു നന്നെന്ന് ഞങ്ങൾക്കിരുവർക്കും തോന്നി. അവർ ഏതായാലും വിവാഹത്തിനു വരും. ഇപ്പോഴല്ലാതെ സുവിശേഷം കേൾക്കാൻ അവർക്കു മറ്റൊരവസരം ലഭിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

വിവാഹജീവിതം ഒരു പുത്തോട്ടം പോലെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഭാര്യയും ഭർത്താവുമാണു തോട്ടക്കാർ. മുഖ്യ പുത്തോട്ട പരിപാലകൻ കർത്താവായ യേശുവും. ഒരു മനോഹരമായ പുത്തോട്ടം നമുക്കു വേണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നാം കൃത്യമായി അനുസരിക്കണം. അത്തരം ഒരു പുത്തോട്ടത്തിൽ കർത്താവു തന്നെ ഇറങ്ങി വരികയും നമ്മോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യും- ആദിയിൽ ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ എന്നപോലെ. സംസാരത്തിലെ എല്ലാ പാഠുഷ്യവും അന്യോന്യമുള്ള നാശോന്മുഖമായ വിമർശനവും വിവാഹജീവിതത്തിൽ നാം ഒഴിവാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പാസ്റ്റർ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു.

അന്യോന്യം സംസാരിക്കുമ്പോൾ മധുരമായി സംസാരിക്കാൻ നാം ശീലിക്കണം. സംസാരത്തിലെ ഈർഷ്യ ഒഴിവാക്കണം. ഉള്ളിൽ ഈർഷ്യ ഉയർന്നു വരുന്നത് അറിയുമ്പോൾ നാം ഉടനെ പുത്തോട്ടത്തിലെ ആ മോശപ്പെട്ട കളയെ പിഴുതു മാറ്റണം. അതിനെ ദൂരെയെറിഞ്ഞ് ആ സ്ഥാനത്തു സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു വിത്തു നാം ഉടനെ വിതയ്ക്കുകയും വേണം.

നാം പിഴുതു മാറ്റേണ്ട മറ്റു കളകൾ ഇവയൊക്കെയാണ്: അന്യോന്യമുള്ള കുറ്റപ്പെടുത്തൽ, ക്ഷമിക്കാത്ത മനോഭാവം, നിരുത്സാഹം, നമ്മുടെ ജീവിതപങ്കാളിയെ മറ്റുള്ളവരോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത്, പഴയ പരാജയങ്ങളെ അല്ലെങ്കിൽ എതിർലിംഗത്തിലുള്ളവരോടു പുലർത്തിയ പഴയ ബന്ധങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്, വൈരാഗ്യങ്ങളും അലോസരങ്ങളും മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നത്. ഇവയെല്ലാം ഒഴിവാക്കണം.

നാം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ നമ്മുടെ ജീവിതപങ്കാളിയും ചെയ്യണമെന്നു നാം പ്രതീക്ഷിക്കരുതെന്നു പ്രസംഗത്തിൽ പാസ്റ്റർ തുടർന്നു. ഇരുവരും അവരവർ ആയിരിക്കുന്ന അതേ അവസ്ഥയിൽതന്നെ അന്യോന്യം അംഗീകരിക്കണം. സംശയം എന്നു പറയുന്നതു വളരെ അപകടകരമായ ഒരു കളയാണെന്നും പാസ്റ്റർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അത് അസുയയോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വിഷച്ചെടികളും ആരാലും പരിപാലിക്കപ്പെടാത്ത തോട്ടത്തിൽ തഴച്ചു വളരും. ഇവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ തന്നെ വേരുൾപ്പെടെ പറിച്ച് ടുത്തു നശിപ്പിക്കണം.

ഇത്തരം വിഷച്ചെടികൾ, നാം ജാഗരൂകരെല്ലെങ്കിൽ, പിശാച് തോട്ട

ത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിതയ്ക്കും. അവ വളരെ വേഗം തഴച്ചു വളർന്നു നമ്മളെയും വിവാഹജീവിതത്തെയും നശിപ്പിക്കും. ഭീതി, നിരാശ എന്നിവ വളർന്നു വൻവൃക്ഷങ്ങളാകാം. ഫലത്തിൽ ഇവ തോട്ടത്തിലെ മറ്റു നല്ല ചെറുചെടികളെ നശിപ്പിക്കും. അതു കൊണ്ട് ഇവയെല്ലാം വേരു പിടിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നാം പിഴുതു മാറ്റണം.

ഭയത്തെക്കുറിച്ച് പാസ്റ്റർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ 'ഉന്നതികളിൽപേടാൻകാലുകൾ' (ഹന്നാ ഹൂർനാഡ് എഴുതിയ പുസ്തകം) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വായിച്ച 'കൂടുതൽ ഭയം' എന്ന വികലാംഗയായ പെൺകുട്ടിയെക്കുറിച്ച് ഓർത്തുപോയി. ദൈവം അവളെ ധീരയായ, ശക്തയായ, ഒരു പെൺകുട്ടിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. 'പരദേശി മോക്ഷയാത്ര'യിൽ വായിച്ച നിരാശ എന്ന മല്ലനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ഓർത്തു. അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയെ തടവിലാക്കുകയും അവനെ മരണത്തോളം കൊണ്ടെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു!

അസംതുപ്തരായ അപകടകാരിയായ മറ്റൊരു വിഷച്ചെടിയാണ്. അതിലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങൾ ഇവയാണ്: പരാതി, പിറുപിറുപ്പ്, നിരന്തര കലഹം (ഇതിൽ നിരന്തര കലഹം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത വയറ്റിളക്കം പോലെയാണെന്ന് പാസ്റ്റർ തമാശയായി പറഞ്ഞു). ഈ തിന്മകളുടെ വേരിനെപ്പറ്റി നാം ജാഗ്രത പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവ മുളച്ച് നമ്മുടെയും മറ്റു പലരുടെയും ജീവിതത്തെ നശിപ്പിച്ചു കളയും.

അസംതുപ്തരായ വൃക്ഷികൾ, തങ്ങളുടെ പരിധിക്കപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയിൽ, വലിയ കടക്കണിയിൽപ്പെടാമെന്നു പാസ്റ്റർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി.

അസംതുപ്തരായ വൃക്ഷികൾ, തങ്ങളുടെ പരിധിക്കപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയിൽ, വലിയ കടക്കണിയിൽപ്പെടാമെന്നു പാസ്റ്റർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. കടം പെരുകി പലരും തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അനാഥരാക്കിക്കൊണ്ട് ആത്മഹത്യയിൽ അഭയം തേടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ തോട്ടത്തിൽ ഈ കള വ്യാപകമായി മുളച്ചുവരാം എന്നു പാസ്റ്റർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

കടം പെരുകി പലരും തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അനാഥരാക്കിക്കൊണ്ട് ആത്മഹത്യയിൽ അഭയം തേടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ തോട്ടത്തിൽ ഈ കള വ്യാപകമായി മുളച്ചുവരാം എന്നു പാസ്റ്റർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച് അപവാദം പറയുകയും മോശമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ കുട്ടികളെ അപകടത്തിലാക്കുന്ന വിഷച്ചെടികളാണ്. അവ ഒരിക്കലും നമ്മുടെ തോട്ടത്തിൽ വളരുവാൻ അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല.

ഒരു വാദം ജയിക്കണമെന്നോ, അവസാന വാക്കു തനിക്കായിരിക്കണമെന്നോ ഉള്ള ശാഠ്യം നമ്മുടെ പുത്തോട്ടത്തെ ദുർഗന്ധപൂരിതമാക്കുന്ന കളകളാണ്: പാസ്റ്റർ പറഞ്ഞു (തുടരും)

(മൊഴിമാറ്റം : സാഹസ്ര)

ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത, വിശ്വാസത്തിന്റെ ഐക്യത - V

ക്രിസ്തുവിന്റെ വഴിയിൽ ശക്തി

നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷകൾക്കു വലിയ കീർത്തിയും മാന്യതയും നേടാതിരിക്കുന്നതും ആൾക്കൂട്ടത്തെ ആകർഷിക്കാതിരിക്കുന്നതും വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യം തന്നെയാണ്. ദൈവമഹത്വത്തെ നാം സ്പർശിച്ചുകൂടാ. ദൈവം സൗജന്യമായി വളരെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കുതരും - തന്റെ ശക്തി, തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ, തന്റെ ജ്ഞാനം മുതലായവ. ഒരു കാര്യം മാത്രം അവിടുന്ന് നമുക്കു നൽകുകയില്ല - തന്റെ മഹത്വം. യെശയ്യ 42:8ൽ നാമതു വായിക്കുന്നു. പല പ്രസംഗകരും തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ച് വലിയ പരസ്യം കൊടുക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മഹത്വവും മാനവും ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ അവർ ദൈവമഹത്വം സ്പർശിക്കുകയാണ്. അത് ഒടുവിൽ അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു: ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ മഹത്വം ഏതുമില്ല (യോഹ. 8:54). ലൂക്കോസ് 5:15,16ൽ നാം വായിക്കുന്നു: യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനം അധികമധികം പരന്നു. വചനം കേൾക്കേണ്ടതിനും തങ്ങളുടെ

ഉടെ വ്യാധികൾക്കു സൗഖ്യം കിട്ടേണ്ടതിനും വലിയ പുരുഷാരം വന്നുകൂടി. അതുകൊണ്ട് അവൻ നിർജ്ജനസ്ഥലത്തേക്ക് കൂടെക്കൂടെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ വ്യാപ്തി കൂടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും ചെയ്യുക? ദൈവത്തോടു ചേർന്നിരുന്നു ദൈവത്തിനു മഹത്വം കൊടുക്കുമോ? ആ മഹത്വം നിങ്ങൾ തന്നെ സ്പർശിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുമോ?

യേശുവിന്റെ മാതൃക

യേശു നമ്മെപ്പോലെ എല്ലാറ്റിലും ഒരു സഹോദരൻ ആയിത്തീർന്നു (എബ്ര. 2:17). എല്ലാ മേഖലകളിലും നമ്മെപ്പോലെ പരീക്ഷിതനായി. ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ എല്ലാ മഹത്വവും തന്റെ പിതാവിനർപ്പിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചുപോന്നു. അതിലൊക്കെയും അവിടുന്ന് നമുക്കൊരു മാതൃകയായിത്തീർന്നു.

യേശു ഒരിക്കലും സ്വന്തം ഹിതം ചെയ്തില്ല. യോഹന്നാൻ 6:38-നെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്- അതു യേശുവിന്റെ ഒരു ഒറ്റവരി

ജീവചരിത്രമാണെന്ന്. ഭൂമിയിലെ മുപ്പത്തിമൂന്നര വർഷവും അതായിരുന്നു അവിടുന്ന് ചെയ്തത്. യേശു പറഞ്ഞു: ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനല്ല സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വന്നത്, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനത്രേ. ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ യേശുവിനു സ്വന്തമായി ഒരു ഹിതം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗെത്സമേനയിൽ ഒരു മണിക്കൂർ നേരം “എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം” എന്നു നിലവിളിച്ചു പോരാടുന്ന യേശുവിനെ നാം കണ്ടെത്തുന്നു. ജീവിതത്തിൽ- യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെ മുഴുവനായും നമുക്ക് ഒറ്റവാചകത്തിൽ ചുരുക്കാം - യേശു ഒരിക്കലും സ്വന്തം ഇഷ്ടം ചെയ്തില്ല. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്തത്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചും നാൾതോറും ക്രൂശെടുക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥവും അതുതന്നെ. യേശു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ എല്ലാദിവസവും നിങ്ങളുടെ ‘സ്വയം’ത്തെ ത്യജിച്ചു നിങ്ങളുടെ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗമിക്കുക (ലൂക്കൊ. 9:23).

ക്രൂശിന്റെ വഴി

ആദ്യമായി ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്തിനുവേണ്ടി അന്വേഷിക്കുമ്പോഴാണ് ദൈവം ക്രൂശിന്റെ വഴിയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വെളിപ്പാടു തന്നത്. എനിക്ക് അന്നു 24 വയസ്സായിരുന്നു. എനിക്കു ചുറ്റിലുമുള്ള ആളുകൾ എന്നോടു പറയുമായിരുന്നു പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്തിലേക്ക് എന്നെ നടത്തുവാൻ പെന്തക്കോസ്തു കാർക്കു മാത്രമേ കഴിയൂ എന്ന്. അങ്ങനെ ഞാൻ ഒരു പെന്തക്കോസ്തു സഭയിൽപോയി. വലിയ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുന്ന കുറെ നല്ല സഹോദ

ക്രൈസ്തവ ടി.വി. പരിപാടികളിൽ പണത്തിനു വേണ്ടി ചോദിക്കുന്ന അധികം പ്രസംഗകരും പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകം ഉണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരും അന്വദാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവരുമാണ്!!! അതുകൊണ്ടു ഞാൻ കർത്താവിനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ എനിക്കു ഒരു “വ്യാജനിറവ്” ആവശ്യമില്ല. പത്രാസിനും യാക്കോബിനും യോഹന്നാനുമൊക്കെ പെന്തക്കോസ്തു നാളിൽ ലഭിച്ച യഥാർത്ഥ നിറവുതന്നെ എനിക്കു വേണം.

രന്മാരെ കണ്ടു. ഞാൻ തീരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നതിനാൽ വൈകാരികതയെക്കുറിച്ചൊന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. എന്നാൽ പാസ്റ്റർമാരിൽ അധികം പേരും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടെത്തി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു നിറഞ്ഞ ആളുകളിൽ അധികം പേരും ധനസ്നേഹികളാണെന്നു ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതേസമയം യേശു ധനസ്നേഹത്തിൽ നിന്നും മുക്തമായിരുന്നു. ക്രൈസ്തവ ടി.വി. പരിപാടികളിൽ പണത്തിനു വേണ്ടി ചോദിക്കുന്ന അധികം പ്രസംഗകരും പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകം ഉണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരും അന്വദാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവരുമാണ്!!! അതുകൊണ്ടു ഞാൻ കർത്താവിനോട്

അധികം പ്രസംഗകരും ആരംഭിക്കുന്നതു കൃപയും വരവും ചേർന്നാണ്. എന്നാൽ കാലക്രമേണ കൃപ നഷ്ടപ്പെടുകയും വരമാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അധികം ക്രിസ്ത്യാനികളും വരങ്ങളിൽ മാത്രം സന്തുഷ്ടരാണ്. അവർ പകൃതയില്ലാത്ത വരായിതിനാൽ നമുക്ക് അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. എന്നാൽ കൃപയും വരവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നമുക്കു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം വഞ്ചിക്കപ്പെടാം.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ എനിക്കു ഒരു “വ്യാജനിറവ്” ആവശ്യമില്ല. പത്രോസിനും യാക്കോബിനും യോഹന്നാനുമൊക്കെ പെന്തക്കോസ്തു നാളിൽ ലഭിച്ച യഥാർത്ഥ നിറവുതന്നെ എനിക്കു വേണം. പിന്നീട് ഞാൻ പെന്തക്കോസ്തു സഭയിലേക്കു പോയിട്ടില്ല. അവിടെയുള്ള സഹോദരന്മാരെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അവരുടെ വഴികളിലെവിടെയോ ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു എന്ന സത്യം അവർക്കു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. അന്യഭാഷാഭാഷണത്തെ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിലധികം പ്രാധാന്യത്തോടെ വലിച്ചുനീട്ടി. അതൊരു നല്ല വരം തന്നെ. പക്ഷേ എന്നെ

സംബന്ധിച്ച് എന്റെ ചെറുവീരൽ പോലെയുള്ള സ്ഥാനമാണ് അതിനുള്ളത്. പെന്തക്കോസ്തുകാർ ആ ചെറുവീരലിനെ 12 അടി നീളമാക്കി. നിങ്ങളുടെ ചെറുവീരലിനു 12 അടി നീളമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പോകുന്നേടത്തൊക്കെയും അതു നിങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഒരു ശല്യം തന്നെ ആയിരിക്കും. ബ്രദറൺ അസംബ്ലി സഹോദരന്മാർ അതു പൈശാചികമാണെന്നു ചിന്തിക്കുകയും അതുവേണ്ടാ എന്നു വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ പെന്തക്കോസ്തുകാരുമായും ബ്രദറൺ സമൂഹമായും ചേരുവാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല. ദൈവം തന്നിരിക്കുന്ന ആ അവയവം വലിച്ചു നീട്ടാനോ മുറിച്ചു മാറ്റാനോ ഞാൻ തുനിയുന്നില്ല. ദൈവം അതിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന നീളത്തിൽത്തന്നെ അത് ഇരിക്കട്ടെ.

പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനത്തിനായി ഞാൻ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം എനിക്കു ഒരു വെളിപ്പാടു നൽകി. യേശുവിനു ജലസ്നാനത്തിനു ശേഷമാണ് പരിശുദ്ധാത്മശക്തി ലഭിച്ചതെന്ന് അവിടുത്തെന്ന് കാണിച്ചു. വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുന്നത് സ്വന്തഹിതത്തിനു മരിക്കുവാനുള്ള തന്റെ തീരുമാനത്തിന്റെയും അതിൽനിന്നും എഴുന്നേൽക്കുന്നത് ദൈവഹിതത്തിനു ജീവിക്കുവാനുള്ള തന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെയും പ്രതീകമായിരുന്നു ചുരുക്കത്തിൽ തന്റെ സ്നാനം, “പിതാവേ, എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടമകളെ” എന്നതായിരുന്നു. താൻ ക്രൂശിന്റെ വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ തന്നെ വെള്ളത്തിൽ മുക്കുവാൻ അനുവദിച്ചതിലൂടെ നാൾതോറും മറ്റുള്ളവർ തന്നെ മരണത്തിനേല്പി

ക്കാൻ താൻ അനുവദിക്കുമെന്നു പ്രതീകാത്മകമായി പറയുകയായിരുന്നു.

ദൈവം പറഞ്ഞത് ഞാൻ ക്രൂശിന്റെ വഴി എല്ലാ ദിവസവും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ശക്തി എന്നും എന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നതാണ്. എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും ഇനിമേൽ എനിക്കു ക്രൂശിന്റെ ആവശ്യമില്ല, ആക്ലാസിൽ നിന്ന് എനിക്കു ക്ലാസുകയറ്റം ലഭിച്ചു എന്നു ഞാൻ കരുതിയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ശക്തി എന്നെ വിട്ടുപോകും. ഈ സത്യത്താൽ ഞാൻ പിടിക്കപ്പെട്ടതു മുതൽ ക്രൂശിന്റെ വഴിയിൽ നിന്നും ഞാൻ മാറി നടന്നേക്കുമോ എന്ന ഒരു ഭയം എന്നെ പിടികൂടി. ഞാൻ മിക്കപ്പോഴും കരഞ്ഞു - പ്രത്യേകിച്ചും രാത്രികളിൽ. എന്റെ കിടക്കയിൽ ഞാൻ കണ്ണീരൊഴുക്കി ദൈവത്തോടു കേണു: “കർത്താവേ നിനക്ക് എന്തു വേണമെങ്കിലും എന്നിൽ നിന്നും എടുത്തു മാറ്റാം. എന്റെ ആരോഗ്യമോ എന്തുവേണമെങ്കിലും. നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ശക്തി മാത്രം എന്നിൽ നിന്നും എടുത്തുമാറ്റരുതേ.”

കൃപയില്ലാതെ വരങ്ങൾ മാത്രം ഉള്ളവരായിരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയും നമുക്കുണ്ട്. അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവു പിശാചാണ്. അവനു പ്രകൃത്യതീതമായ വളരെ കഴിവുകൾ ഉണ്ട്. അവയെല്ലാം താൻ ഒരു ദൈവവ്യക്തിയായിരുന്നപ്പോൾ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതാണ്. അവനു വീഴ്ച സംഭവിച്ചപ്പോൾ ദൈവം താൻ നൽകിയതൊന്നും തന്നെ തരികെ എടുത്തില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് നാം അത്ഭുതപ്പെട്ടേക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നല്ല സ്നേഹിതനുണ്ടായിരി

ക്കയും എല്ലാ വർഷവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദിനത്തിൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ച്, ഒരു നല്ല സമ്മാനം 20 വർഷം തുടർച്ചയായി നൽകുകയും ചെയ്തു എന്നു കരുതുക. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം നിങ്ങളോടു വഴക്കുണ്ടാക്കി പിണങ്ങി. നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളായി. കഴിഞ്ഞ 20 വർഷങ്ങൾ തന്ന സമ്മാനങ്ങളെല്ലാം മടക്കി ഏല്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ പോയി പറയുമോ? ഇല്ല. അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവവും താൻ നൽകുന്ന വരങ്ങൾ തിരികെ എടുക്കാറില്ല. എന്നാൽ താൻ വീണുപോയ അതേ നിമിഷത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷേകം അവനിൽ നിന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടു. പക്ഷേ വരങ്ങൾ അവനിൽത്തന്നെ ശേഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഏതൊരു പ്രസംഗക്കനെയും ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന ഒരു പാഠം ഞാൻ അതിൽനിന്നും പഠിച്ചു - അദ്ദേഹത്തിൽ വരം മാത്രമെയുള്ളതോ അതോ അഭിഷേകവും ഉണ്ടോ എന്ന്. അധികം പ്രസംഗകരും ആരംഭിക്കുന്നതു കൃപയും വരവും ചേർന്നാണ്. എന്നാൽ കാലക്രമേണ കൃപ നഷ്ടപ്പെടുകയും വരം മാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അധികം ക്രിസ്ത്യാനികളും വരങ്ങളിൽ മാത്രം സന്തുഷ്ടരാണ്. അവർ പകുതയില്ലാത്തവരായിതിനാൽ നമുക്ക് അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. എന്നാൽ കൃപയും വരവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നമുക്കു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം വഞ്ചിക്കപ്പെടാം.

അങ്ങനെ എന്റെ ശേഷിച്ച ജീവിതമത്രയും ക്രൂശിന്റെ വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.

(തുടരും)

(മൊഴിമാറ്റം: ബോബിചെറിയാൻ)

ഓരോ ചുവടിലും അനുസരണം

അദ്ധ്യായം 38

കഥ ഇതുവരെ

വെയിൽസിലെ ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന റീസ് ഹൊവൽസ് പൂർണ്ണമായി തന്നെത്തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനായി നൽകി. റീസിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അസാധാരണമായ ശുശ്രൂഷകളിലേക്ക് നയിച്ചു. തന്റെ നാട്ടിലും അയൽഗ്രാമത്തിലും ഉള്ള പലർക്കുവേണ്ടി റീസ് മധ്യസ്ഥത ചെയ്തു. അവരെയെല്ലാം ദൈവം വിടുവിച്ചു. എന്നാൽ അയൽ ഗ്രാമത്തിലെ ക്ഷയരോഗിണിയായ സഹോദരിക്കുവേണ്ടി ദൈവഹിതപ്രകാരം റീസ് മധ്യസ്ഥത ചെയ്തെങ്കിലും ഒടുവിൽ അവർ മഹത്വത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. ലണ്ടനിലെ ഗോസറ്റിന്റെ മകന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി നാസീർവ്രതസ്ഥനെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒടുവിൽ മറുപടി കിട്ടി. റീസ് കൽക്കരിഖനി വിട്ടു. സ്നേഹിതൻ ജോയ്ക്കുവേണ്ടി മധ്യസ്ഥത ചെയ്തു. അദ്ഭുതസൗഖ്യം ലഭിച്ചു. വിവാഹിതനായി. ആഫ്രിക്കയ്ക്കു പോകാൻ അവർ സമർപ്പിച്ചു. ആഫ്രിക്കയിൽ വലിയ ഉണർവിന് അവർ കാരണമായി. മടങ്ങിയെത്തിയ റീസ് ദമ്പതികളെ ആത്മീയപരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കാൻ ദൈവം നിയോഗിച്ചു. അവർ ഒരു കോളജ് ആരംഭിച്ചു. അവിടെ പല കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന നടത്തുമായിരുന്നു. അതിനൊക്കെ അദ്ഭുതകരമായ നിലയിൽ മറുപടി ലഭിച്ചു. ലോകമെങ്ങും ചിതറിക്കിടക്കുന്ന യെഹൂദന്മാർ ഒന്നുചേർന്ന് യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രം രൂപീകരിക്കാൻ സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാനായി റീസും കുട്ടരും പ്രാർത്ഥന ആരംഭിച്ചു. യെഹൂദരായ അഭയാർത്ഥികളുടെ ഒരു താവളം വെയിൽസിൽ സ്ഥാപിക്കാനും റീസിനെ ദൈവം പ്രേരിപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടിയായി യെഹൂദരുടെ രാജ്യം പിറന്നു-യിസ്രായേൽ. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ജർമ്മനിയുടെയും കുട്ടരുടെയും പരാജയത്തിനുവേണ്ടി മഹായുദ്ധത്തിന്റെ വർഷങ്ങളിൽ ഉടനീളം കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനാ സംഘം പ്രാർത്ഥനയിൽ പോരാടി..... തുടർന്നു വായിക്കുക.

ദൈവം അവരെ ഉപുവെള്ളം കുടിപ്പിച്ചു!

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുപോയി. റീസ് ഹൊവൽസും കുട്ടാളികളും കോളജിൽ ആ വർഷങ്ങളിലെല്ലാം, യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിയെ ദൈവഹിതപ്രകാരം തിരിച്ചു വിടുകയും അവിടുന്നു നിയന്ത്രിക്കുകയും വേണം എന്ന പ്രാർത്ഥനയിലായിരുന്നു.

പൊതുവായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നില്ല അത്. മറിച്ച് യുദ്ധത്തിന്റെ ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളും വാർത്താ മാധ്യമങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കി ആ സമയങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നല്ലത് എന്തെന്നു ചിന്തിച്ച് അതു നിറവേറാൻ പിടിച്ചുവെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന രീതി -

ഇതായിരുന്നു അവർ തുടർന്നത്.

ഉദാഹരണത്തിനു യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ 'ബൈബിൾ നാടുകൾ'ക്കുവേണ്ടി കോളജിൽ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന ഉയർന്നു. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഇതാണ്: ജർമനിയുടെ നാത്സി പട്ടാളം യുഗോസ്ലാവിയ, ഗ്രീസ്, ക്രീത് എന്നിവ കീഴടക്കി. ഇറ്റലി, വടക്കൻ ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലും വിജയക്കൊടി പാറിച്ചു. ആഫ്രിക്ക, ഏഷ്യ, യൂറോപ്പ് എന്നിവയുടെ മധ്യത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'ബൈബിൾ നാടുകളിലേക്ക് ഇനി ജർമനി-ഇറ്റലി-ജപ്പാൻ അച്ചുതണ്ട് സൈന്യത്തിനു നടന്നു കയറാവുന്നതേയുള്ളൂ. "പലസ്തീൻ, സിറിയ, ഇറാഖ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണു ബൈബിൾ സംഭവങ്ങൾ മിക്കതും നടന്നത്. ഈ ബൈബിൾ നാട് ശത്രുവിന്റെ കരങ്ങളിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോകുകയാണ്." റീസ്ഹൊവൽസ് കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഇങ്ങനെ ധൈര്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ റീസിന് ഒരു കാരണമുണ്ടായിരുന്നു: രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അതിന്റെ സ്വഭാവം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ദൈവം റീസിനു വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു - ഇതു കേവലം ഒരു യൂറോപ്യൻ യുദ്ധമായിരിക്കുകയില്ല. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ 'മുന്നറിവിനാലും നിർണ്ണയത്താലും' ഉണ്ടായതാണ്. ഈ യുദ്ധം ആത്യന്തികമായി മൂന്നു കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണ്. ഒന്ന്: ധൈര്യന്മാർ പാലസ്തീനിൽ ഒത്തുചേരണം. രണ്ട്: സുവിശേഷം ലോകത്തു സകല സൃഷ്ടികളുടെ ഇടയിലേക്കും മുഴങ്ങിച്ചെല്ലാൻ അവസരം ഉണ്ടാകണം. മൂന്ന്: കർത്താവിന്റെ

രണ്ടാംവരവിനായി ജനങ്ങൾ ഒരുക്കപ്പെടണം. ഈ മൂന്നു ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുന്നിൽ വച്ച് രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ നിയന്ത്രിക്കാൻ അതതു സന്ദർഭത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കുക - ഇതാണു തങ്ങളുടെ ദൗത്യമെന്നു റീസ് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ശത്രുക്കൾ പലസ്തീൻ, ഇറാഖ്, സിറിയ തുടങ്ങിയ 'ബൈബിൾ നാടുകളെ' നാലുവശത്തു നിന്നും വളഞ്ഞപ്പോൾ ശത്രുവിന്റെ നീക്കങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ റീസിനു പ്രേരണയുണ്ടായതും അദ്ദേഹം അക്കാര്യം കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനാ പോരാളികളെ അറിയിച്ചതും.

ആ സമയത്ത് ഏറ്റവും അപകടസാധ്യതയുള്ള ഭാഗമായി റീസിനു തോന്നിയത് ഉത്തര ആഫ്രിക്കയാണ്. അവിടെയാണ് ഈജിപ്ത് (മിസ്രയീം). ജർമനിയുടെയും ഇറ്റലിയുടെയും സൈന്യങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ ഈജിപ്ത് ഏതു സമയവും വീണുപോകാം. ഈജിപ്ത് പിടിയിലായാൽ ശത്രുക്കൾക്കു പലസ്തീനിലേക്കു വലിയ ഒരു വാതിൽ തുറന്നുകിട്ടും. ഈ മേഖലയിൽ യുദ്ധം രൂക്ഷമായി. ശത്രുസൈന്യം ഇവിടെനിന്നും സഖ്യകക്ഷികളുടെ പട്ടാളത്തെ തുരത്തിയോടിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ നേരെ ഈജിപ്തിലെ മുഖ്യനഗരമായ അലക്സാണ്ട്രിയായുടെ പടിവാതില്ക്കലോളം എത്തി.

1942 ജൂലൈ നാലായിരുന്നു ആ നിർണായകമായ സംഭവം. അന്നു റീസ് ഇങ്ങനെയാണു കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനാ യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചത്: "ദൈവം ഉടനെ പലസ്തീനു വേണ്ടി യുദ്ധത്തിൽ ഇടപെട്ടില്ലെ

അന്നു റീസ് ഇങ്ങനെയാണു കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനാ യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചത്: "ദൈവം ഉടനെ പലസ്തീനുവേണ്ടി യുദ്ധത്തിൽ ഇടപെട്ടില്ലെങ്കിൽ യഹൂദന്മാർക്ക് ഒരു സുരക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഈ ബൈബിൾ നാടുകൾ അടിയന്തര പ്രാധാന്യത്തോടെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം ഈ നാട്ടിലേക്കാണ് കർത്താവു വീണ്ടും വരേണ്ടത്. ഇന്ന് എനിക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ കർത്താവിനോടു പറയുമായിരുന്നു: 'ദൈവമേ, എനിക്കുള്ളതെല്ലാം എടുത്തിട്ടാണെങ്കിലും പാലസ്തീനിലെ സംരക്ഷിക്കുക.'

കിൽ യഹൂദന്മാർക്ക് ഒരു സുരക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഈ ബൈബിൾ നാടുകൾ അടിയന്തര പ്രാധാന്യത്തോടെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം ഈ നാട്ടിലേക്കാണ് കർത്താവു വീണ്ടും വരേണ്ടത്. ഇന്ന് എനിക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ കർത്താവിനോടു പറയുമായിരുന്നു: 'ദൈവമേ, എനിക്കുള്ളതെല്ലാം എടുത്തിട്ടാണെങ്കിലും പാലസ്തീനിലെ സംരക്ഷിക്കുക.' നമ്മൾ ഇന്നു ദൈവത്തോടു പ്രാർഥിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: ദൈവമേ,

ഈജിപ്ത് ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാൻ കൃത്യമായ ഒരു കാരണമില്ലെങ്കിൽ അലക്സാണ്ട്രിയയുടെ വീഴ്ച അനുവദിക്കരുതേ. റോമാക്കാർക്ക് (ഇറ്റലിക്ക്) ഒരു തിരിച്ചടി കൊടുക്കണം.' നമ്മൾ താമസിക്കുന്ന ഈ സ്ഥാൻസിയയെ ശത്രുക്കൾ തോല്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ എത്ര ഹൃദയവേദനയോടെ അതിനെതിരായി നാം പ്രാർഥിക്കുമോ അതേ വികാരവായ്പോടെ ഇന്ന് അലക്സാണ്ട്രിയായ്ക്കു വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർഥിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണു പ്രധാനം."

അന്ന് ഒരു ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു. സാധാരണ ശനിയാഴ്ചകളിൽ കോളജിൽ ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം പ്രാർഥനാ യോഗം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല (പിറ്റേന്ന് ഞായറാഴ്ചയാണല്ലോ). എന്നാൽ റീസിന്റെ പ്രത്യേക ആത്മീയ പ്രേരണ പരിഗണിച്ച് അന്ന് ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം പ്രാർഥനയോഗം കോളജിൽ ക്രമീകരിച്ചു. ആളുകൾ വലിയ ആത്മഭാരത്തോടെ അലക്സാണ്ട്രിയയുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രാർഥിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രാർഥനയിൽ വലിയ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവപ്പെട്ടു.

രാത്രി യോഗത്തിൽ റീസ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ഇന്ന് ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം, ശത്രു അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നു നാം പ്രാർഥിച്ചത് ആത്മാവിലുള്ള പ്രാർഥനയായിരുന്നോ? പ്രാർഥനയിൽ നേരത്തെ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന നിങ്ങളോടെല്ലാം, ശത്രുവിനെ റഷ്യയിൽ നിന്നും മോസ്കോയിൽ നിന്നും തുരത്താൻ പ്രാർഥിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് ഓർക്കുന്നോ? നാം ഒന്നിച്ചതിനായി പ്രാർഥിച്ചു. അതു നടന്നു. (ശത്രു മോസ്കോയിൽ പ്രവേശിച്ചു.)

ശിക്കാതെ പിൻതിരിഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു മുൻ അധ്യായങ്ങളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിരുന്നത് ഓർക്കുക). ഈ പ്രാർത്ഥന ആത്മാവിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നോ? അതെ എങ്കിൽ അലക്സാണ്ട്രിയയ്ക്കുവേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിച്ചതും ആത്മാവിലുള്ള പ്രാർത്ഥന തന്നെ. ദൈവം ഇതിനും മറുപടി നൽകും. സംശയമില്ല.”

ജൂലൈ അഞ്ച്: അന്നു റീസ് പ്രസംഗിച്ചത് ഇങ്ങനെ: “ബൈബിൾ നാടുകൾ രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിച്ചതു ഫലിക്കുമോ? അതു ഫലിക്കണമെങ്കിൽ ശത്രു അലക്സാണ്ട്രിയ കീഴടക്കരുതെന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മോസ്കോയ്ക്കുശേഷം അടുത്ത പരിശോധനാസ്ഥലം നമുക്ക് അലക്സാണ്ട്രിയയാണ്.”

അന്ന് ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം റീസിനും പ്രാർത്ഥനാ സഹകാരികൾക്കും അലക്സാണ്ട്രിയയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടു എന്ന ഉറപ്പ് ലഭിച്ചു. വൈകുന്നേരത്തെ യോഗത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ റീസിന്റെ വാക്കുകൾ: “ശത്രു ഈജിപ്ത് കീഴടക്കാൻ ദൈവം അനുവദിച്ചേക്കുമെന്ന് ആദ്യം എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്- ശത്രു ഒരിക്കലും ഈജിപ്ത് കയ്യടക്കുകയില്ല. അലക്സാണ്ട്രിയായും കയ്റോയും വീഴുകയില്ല.”

വൈകുന്നേരത്തെ യോഗം അവസാനിക്കുമ്പോൾ സമാപനമായി റീസ് ഇങ്ങനെയും പറഞ്ഞു: “എനിക്ക് ഇന്നു വളരെ ആഴമായ ബോധ്യം പ്രാർത്ഥനാ വിജയത്തെക്കുറിച്ചു ലഭിച്ചു. മണലിലൂടെ കലപ്പ ഉത്തുന്ന ഒരു വനെപ്പോലെയാകുന്നു പ്രാർത്ഥനയുടെ തുടക്കത്തിൽ ഞാൻ. എന്നാൽ

ഇപ്പോൾ ഞാൻ അതു നേടിയിരിക്കുന്നു. തികഞ്ഞ ഉറപ്പും വ്യക്തതയും പ്രാർത്ഥനയുടെ മറുപടി സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോൾ എനിക്കുണ്ട്.”

അടുത്ത ആഴ്ചയായപ്പോൾ ഉത്തര ആഫ്രിക്കയിൽ കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ട്രിയ കീഴടക്കാൻ ശത്രുക്കൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. നഗരം കൈപ്പിടിയിലായെന്നു കരുതിയ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ ജർമനിയും ഇറ്റലിയും അവിടെ പരാജയം സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നു. അതു സഖ്യ കക്ഷികളുടെ യുദ്ധമിടുകുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രകൃത്യതീതമായ നിലയിൽ സ്വർഗ്ഗം യുദ്ധത്തിൽ ഇടപെട്ടതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു അത്. യുദ്ധമുന്നണിയിൽ എട്ടാം റജിമെന്റിലെ ബ്രിട്ടീഷ് സേനയ്ക്കു കൂടിവെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ദൗത്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന മേജർ പി. ഡബ്ല്യു. റെയ്നർ അവിടെ എന്താണു യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നത് എന്നതിനെപ്പറ്റി തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ - ‘യുദ്ധത്തിലേക്ക് ഒരു പൈപ്പുലൈൻ’- വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അനുഭവവിവരണം 1944 ഏപ്രിലിലെ ‘മെർച്ചന്റ് സർവ്വീസ് ഓഫീസേഴ്സ് ക്രിസ്ത്യൻ അസോസിയേഷൻ’ന്റെ മാസികയിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

സംഭവം ഇങ്ങനെയാണ്: ശത്രു സൈന്യം അലക്സാണ്ട്രിയ ലക്ഷ്യം വച്ചു നീങ്ങുന്നു, ഇതു തടയാനായി ശത്രുസൈന്യത്തിനും അലക്സാണ്ട്രിയ നഗരത്തിനും ഇടയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യവും ഉണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് കരസേനയുടെ എട്ടാം റജിമെന്റിൽ ഇവിടെ അയ്യായിരം ഭടന്മാരാണുള്ളത്. 50 ടാങ്കുകൾ. കുറെ തോക്കുകൾ - ഇതായിരുന്നു അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ.

മറുഭാഗത്തു ശത്രു സൈന്യ

അലക്സാണ്ട്രിയയ്ക്കുവേണ്ടി യുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളുടെ പരാജയം അനിവാര്യമാക്കിയത് ഈ 1100 ഭടന്മാരുടെ കീഴടങ്ങലായിരുന്നു. അവർ ഉപ്പുവെള്ളം കുടിച്ചതുകൊണ്ടു ദാഹം വർധിച്ചു. 24 മണിക്കൂറായി കുടിവെള്ളം കിട്ടാതിരുന്ന അവർ ഉപ്പുവെള്ളം കുടിച്ചതുകൊണ്ട് വേഗം പരവശരായി. അതിദാഹത്തോടെ നാവു പുറത്തേക്കു നീട്ടി അവർക്കു കരങ്ങൾ ഉയർത്തി കീഴടങ്ങേണ്ടി വന്നു. കേവലം പത്തു മിനിറ്റുകൂടി പിടിച്ചുനില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ജയിക്കുമായിരുന്നു!

ത്തിലും അത്രത്തോളം ഭടന്മാരുണ്ട്. പക്ഷേ ജർമനിക്ക് ഇവിടെ ഒരു മേൽക്കൈ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനു കാരണം അവരുടെ 88 എം.എം. പുതിയ തോക്കുകളായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ പഴയ ആയുധങ്ങൾക്കു പകരം അത്യന്താധുനിക തോക്കുകളുടെ പിൻബലത്തോടെ അലക്സാണ്ട്രിയ കീഴടക്കാനെത്തിയ ജർമൻ കാർക്കു വിജയം അനായാസം എന്നു കരുതിയ സാഹചര്യം. എന്തും സംഭവിക്കാവുന്ന നിർണായകമായ മണിക്കൂറുകൾ.

പക്ഷേ ഇരു സേനകളെയും ആഫ്രിക്കയിലെ ചൂടും പൊടിയും ജലദൗർലഭ്യവും അലട്ടിയിരുന്നു. മാത്രമല്ല, മണിക്കൂറുകൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നതോറും കുടിവെള്ളത്തിന്റെ ദൗർലഭ്യം ഇരു സേനകളെയും

ഒരുപോലെ ക്ഷീണിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ യുദ്ധം മുറുകി.

തുടർന്നു സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ മേജർ റെയ്നറുടെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ കേൾക്കുക. “സൂര്യൻ തലയ്ക്കു മുകളിൽ എത്തി. ഞങ്ങളുടെ സൈനികർ വളരെ വേഗത്തിൽ അവരുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധിയിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. കഷ്ടിച്ച് ഒരു പത്തു മിനിറ്റു കൂടി അവർക്കു പിടിച്ചു നില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. നമ്മുടെ മാർക്ക് ഫോർ ടാങ്കുകൾ മെല്ലെ പിൻവാങ്ങുകയാണ്. നാം ഒരു യുദ്ധം തോൽക്കുന്നു. അലക്സാണ്ട്രിയയിലേക്കു ജർമൻ സൈന്യം പ്രവേശിക്കും. നാം പിടിച്ചു നില്ക്കാനാവാതെ മെല്ലെ കീഴടങ്ങുകയാണ്...”

പൊടുന്നനെ, വളരെ അപ്രതീക്ഷിതമായി 1,100 ജർമൻ ഭടന്മാർ ഇതാ ഊഷരമായ മൺതിട്ടയുടെ അപ്പുറത്തു നിന്നു കൈകൾ തലയ്ക്കു മീതെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു കീഴടങ്ങാനായി മുന്നോട്ടു വരുന്നു! അതും ജർമൻ സൈന്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും കണ്ണായ വിഭാഗമായ 90-ാമതു ലൈറ്റ് പാൻസർ ഡിവിഷനിൽ പെട്ട പടയാളികൾ. എല്ലാവരുടെയും മുഖം കറുത്തിരുണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ വീർത്ത നാവുകൾ പുറത്തേക്കു വീണു കിടക്കുന്നു. കീഴടങ്ങിയ അവരെ ഒന്നിച്ച് ആട്ടിത്തെളിച്ചുകൊണ്ടു വരുമ്പോൾ അവർ നമ്മുടെ സൈനികരുടെ തോളിലെ വെള്ളക്കുപ്പികൾ ബലമായി പിടിച്ചെടുത്തും യാചിച്ചു വാങ്ങിയും വരണ്ടുണങ്ങിയ തങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ചേർത്തു മടമട കുടിച്ചു പരവേശം തീർക്കുന്നു!”

തുടർന്നു മേജർ റെയ്നർ അവരെ ഈ പാരവൈശ്വത്തിലേക്കും അതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ അനിവാര്യമായ കീഴടങ്ങലിലേക്കും നയിച്ചതിന്റെ

പിന്നാമ്പുറ കഥകൾ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:- ശത്രു ഭടന്മാർ 24 മണിക്കൂറായി കുടിവെള്ളം കിട്ടാതെ മരുഭൂമിയിൽ അലയുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ അതിനിടെ യുദ്ധം ചെയ്തു ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാരെ പിന്നോട്ടോടിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാർ പിൻവാങ്ങിയപ്പോൾ ഈ ജർമൻ സൈന്യം ആ സ്ഥലത്തേക്കു വന്നു. അപ്പോഴിതാ അവിടെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാർക്കു വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്ന ആറ് ഇഞ്ച് പൈപ്പ് ലൈൻ. ദാഹിച്ചു പൊരിഞ്ഞിരുന്ന ജർമൻ ഭടന്മാർ ഈ പൈപ്പ് ലൈനിൽ വെടിവച്ചു തുളകൾ വീഴ്ത്തി ആ തുളകളിലൂടെ കുതിച്ചിറങ്ങിയ വെള്ളം ആർത്തിയോടെ കുടിച്ചു. പരവേശത്തോടെ ഏറെക്കുറെ വയർ നിറയെ കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അവർ അറിഞ്ഞത് അതു കടൽവെള്ളമായിരുന്നു! ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാർക്കുവേണ്ടി മേജർ റെയ്നറും കൂട്ടരും ആ പൈപ്പ് ലൈൻ ഇട്ടിട്ട് അധികനാൾ ആയിരുന്നില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം മുൻപാണു പൈപ്പ് ലൈൻ ഇട്ടത്! അതിലൂടെ വെള്ളം ഒഴുക്കി മേജർ റെയ്നർ അതു പരിശോധിക്കണമായിരുന്നു! ശുദ്ധജലം വളരെ വിലപ്പെട്ടതായതിനാൽ പൈപ്പ് ലൈൻ പരിശോധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അതു പാഴാക്കുമായിരുന്നില്ല.

റെയ്നർ അതേക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. “തലേന്ന് ഈ പൈപ്പ് ലൈനുകൾ ശൂന്യമായിരുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഈ പൈപ്പ് ലൈനിലൂടെ ശുദ്ധജലം സമൃദ്ധമായി ഒഴുകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നിർണായകമായ ആ ദിവസം പൈപ്പ് ലൈൻ ടെസ്റ്റു ചെയ്യുവാൻ കടലിലെ ഉപ്പുവെള്ളം വെറുതെ

അതിലൂടെ ഒഴുക്കുകയാണുണ്ടായത്... ശത്രുക്കൾ വെള്ളത്തിലെ ഉപ്പുരസം പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അവരുടെ ദാഹത്തിന്റെയും പരവേശത്തിന്റെയും കൂടുതൽകൊണ്ടാണത്.”

അലക്സാണ്ട്രിയയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളുടെ പരാജയം അനിവാര്യമാക്കിയത് ഈ 1100 ഭടന്മാരുടെ കീഴടങ്ങലായിരുന്നു. അവർ ഉപ്പുവെള്ളം കുടിച്ചതുകൊണ്ടു ദാഹം വർധിച്ചു. 24 മണിക്കൂറായി കുടിവെള്ളം കിട്ടാതിരുന്ന അവർ ഉപ്പുവെള്ളം കുടിച്ചതുകൊണ്ട് വേഗം പരവശരായി. അതിദാഹത്തോടെ നാവും പുറത്തേക്കു നീട്ടി അവർക്കു കരങ്ങൾ ഉയർത്തി കീഴടങ്ങേണ്ടി വന്നു. കേവലം പത്തു മിനിറ്റുകൂടി പിടിച്ചുനില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ജയിക്കുമായിരുന്നു! മെർച്ചന്റ് സർവീസ് ഓഫീസേഴ്സ് ക്രിസ്ത്യൻ അസോസിയേഷൻ മാസികയിൽ മേജർ റെയ്നറുടെ ഈ സംഭവവിവരണം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനോടു ചേർന്നു മാസികയുടെ പത്രാധിപരുടെ അഭിപ്രായം ഇങ്ങനെയാണു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്: “ഇത്തരം അവിശ്വസനീയമായ ഒരു സംഭവം യാദൃച്ഛികമായ കാര്യമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. തീർച്ചയായും സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കരത്തിന്റെ ഇടപെടൽ ഇവിടെ കാണാം. അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽകൂടി ഇടപെട്ടു യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിയെ തിരിച്ചുവിട്ടതിനു നല്ല ഒരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ സംഭവം.”

അലക്സാണ്ട്രിയ കീഴടങ്ങാതെ സൂക്ഷിച്ച ദൈവത്തിന്റെ അദ്യശ്യമായ കരങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ! ഈ കരങ്ങളെ ചലിപ്പിച്ചത് തീർച്ചയായും റീസിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും പ്രാർത്ഥനയല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്? (രുടരും)

THE DEMONSTRATION OF GOD'S LOVE

Sandeep Poonen

Question:

I used to have a strong devotion to the Lord some time ago, but I seem to have lost it somehow and don't seem to know God's love. What should I do?

Answer:

I want to continue to write my thoughts about this question with this verse: *Romans 2:4 – Or do you think lightly of the riches of His kindness and tolerance and patience, not knowing that the kindness of God leads you to repentance?*

In the Christian world today, there is a whole lot of teaching about prosperity. There are many Christian preachers (most of the ones you hear on TV and who need your money to keep doing what they do) who preach that God wants you to be rich. They also tell you that the way to be rich is to give your money to God; and quite conveniently, that really means that you must give your money to that preacher and his ministry.

I DON'T SUPPORT THIS ONE BIT, IN FACT I ABHOR IT. But YET, I do believe in a "prosperity" gospel of a different sort altogether. Because I fear that many of us don't see ourselves as rich because of God's kindness. Instead, we look at being rich by how the world defines it. This is definitely a big problem that we need to address, and why we can lose our love for God (*1 John 2:15 – Do not love the world nor the things in the world. If anyone loves*

the world, the love of the Father is not in him).

I feel that we have to choose to either seek to be RICH because of and with the love of our Heavenly Father, or we seek to be rich with something of this world. And when I say rich, I don't just mean financially rich. Being financially rich is definitely one area that is a great attraction of this world. But some of us might seek to be intellectually rich (smart), theologically rich (knowing doctrines), or rich in influence or fame or power.

But I wonder if we have EVER (even once in our lives) considered God's love and kindness and tolerance and patience towards us RICHES. And I wonder if we consider ourselves to be VERY RICH because we have enjoyed so much kindness and tolerance and patience from God. Or as Paul says in Romans 2:4, do we think lightly of it?

This is not a very complicated question, but it is a very important one. If we thought of ourselves as RICH because of God's immense kindness and patience to us, we would draw strength and joy from that. And we would enjoy immense satisfaction from that.

I heard about a company that every year, it would reward its top salespeople by taking them and their spouses to a holiday resort, and treating them to a week full of relaxation and festivities, all expenses paid. As if that was not enough, every day of the week, there would be a knock on the door, and a gift would be delivered to each of their rooms. Now these gifts were not cheap gifts. One day it was an iPad, another day it was a fancy gold necklace, another day it was a very expensive watch, and so on.

When I heard this, I wondered how I could land such a job. But then the Lord reminded me of *Lamentations 3:22-23* — *The Lord's loving kindness indeed never cease, for His compassions never fail. **They are new every morning; Great is Your faithfulness.***

God was pointing out to me that He WAS giving me a brand new gift every morning. It was His lovingkindness. **Every day, the Lord had sent His angel to deliver a brand new gift for me as I woke up: His lovingkindness and compassion. Every single day!**

So the probing question before me was this: *Would you prefer to have a gift of a brand new iPad, necklace, and watch every morning, or would you choose to have a gift of God's brand-new compassion and lovingkindness every morning?*

Honestly, the truth is rather embarrassing. As much as I know with my mind what the right answer should be, the answer that comes from my will and through my life is very different. I see how much the world and the things of this world still can easily entangle me. In spite of my great intentions and loud singing and strong preaching, the god of this world is astoundingly cunning in seeking to entice me with the things of this world.

So what can I do? There's this beautiful verse in *Psalms 107:43* — *Who is wise? Let him give heed to these things, and consider the loving kindnesses of the Lord.* So EVERY DAY, I must bring God's lovingkindnesses back to the front of my thoughts, meditate on and remind myself of them, and remember how immensely kind God has been to me. Every day, I must remind myself of how INCREDIBLY RICH I am because of God's kindness.

And here's one of the great perks of God's kindness: Repentance (*Romans 2:4*). What is repentance after all? Turning back to fully face and seek God. So this is wonderful plan laid out for us: As we choose NOT TO THINK LIGHTLY of God's kindness and patience, He shows us areas in our lives where we are turning away from Him, or not being fully devoted to Him. And as we remember His immensely great kindness, we are led to repent, and we return to God and fully face Him and enjoy His embrace (remember the father who ran down the road to receive the prodigal son repented and returned home to his father). This repentance where we desire to return to God and fully enjoy Him is a tremendous benefit of God's kindness to us — much more weighty and important than the kindness of God that keeps us safe from harm and danger, or that keeps us healthy.

So dear brother or sister, have we lost our first love for God? Then let us repent and do the things that we did at first (*Revelation 2:4-5*). Let us go back to the heart we had when we first grasped the good news of Jesus. Back then, we felt the great weight of our sins, but then we realized the amazing kindness and love of God that caused that weight to be permanently lifted off of our shoulders. And back then, we knelt so readily at the foot of the cross

ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു

യേശുവിനെപ്പോലെ നമ്മിൽത്തന്നെ പ്രസാദിക്കാതെ, ദൈവേഷ്ടത്തിനായി സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെ ബലികഴിക്കുന്നിടത്താണ് നാം നമ്മുടെ ക്രൂശിനെ അറിയുന്നത്. ക്രൂശിതമായ ഈ ജീവിതത്തിന്മേലാണ് ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നത്.

യോർദ്ദാൻ കടവിൽ യേശു സ്നാനം ഏറ്റെടുത്തപ്പോഴാണ് 'നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുണ്ടായത്. സ്നാനം എന്നു പറയുമ്പോൾ സ്നാനപത്രം കൈക്കൊണ്ടിട്ട് താഴ്ത്തിക്കൊടുത്തു വെള്ളത്തിൽ നിമജ്ജനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. സ്നാനം, മരണത്തിന്റെ, മുകളിൽ നാം പറഞ്ഞ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെ ബലി കൊടുക്കുന്ന ക്രൂശനുഭവത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് (റോമർ 6:2-6 വാക്യങ്ങൾ ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു). യേശു സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള 30 വർഷവും സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെ നിരന്തരം പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനായി എല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ക്രൂശിന്റെ വഴിയിൽ തന്നെയാണ് നടന്നത്. എന്നാൽ പരസ്യശ്രദ്ധയെന്ന അടുത്ത ഘട്ടത്തിലേക്കു കടക്കും മുൻപ്, താൻ ഇതുവരെ ജീവിച്ചു, തുടർന്നും ജീവിക്കാൻ പോകുന്ന ക്രൂശിതമായ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതീകമായ സ്നാനം ഏറ് സകല നീതിയും നിവർത്തിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴാണ് 'ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന ശബ്ദം ഉണ്ടായത്. ഇതു കാണിക്കുന്നത് ക്രൂശിന്റെ വഴിയിൽ പോകുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിന്മേലാണ് ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നത് എന്നല്ലേ?

ഇനിയും യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ 'ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു' എന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തൽ ഉണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ രംഗം നോക്കാം. മരുപ്രദേശമാണ്. മോശയും ഏലിയാവും അവിടെ യേശുവിനോടു സംഭാഷിച്ചത് എന്തെന്നു ലൂക്കോസാണു വ്യക്തമാക്കുന്നത് - "മോശയും ഏലിയാവും തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷമായി അവൻ യെരൂശലേമിൽ പ്രാപിപ്പാനുള്ള നിശ്ചിതത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു" (9:31). യെരൂശലേമിൽ യേശു അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ക്രൂശിനെ കുറിച്ചാണ് മോശയും ഏലിയാവും പറഞ്ഞത്. യേശു അത് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് തുടർന്നു ശിഷ്യന്മാരോട് മനുഷ്യപുത്രന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചും കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുകയാണ് (മത്താ. 17:9,12; മർക്കോ. 9:9,10,12). ക്രൂശിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ അംഗീകരണത്തിന്മേലാണ് 'ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു' എന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം രണ്ടാമത് യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായത്.

നോക്കുക: മരണത്തിന്റെ, ക്രൂശിന്റെ, പ്രതീകമായ സ്നാനത്തിലേക്കും അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ക്രൂശനുഭവത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിലേക്കും യേശു കടന്നപ്പോൾ പിതാവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായി: - 'ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.'

ക്രൂശിന്റെ വഴിയിലാണ് നാം ദൈവപ്രസാദം അറിയുക. 'എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, നിന്റെ ഇഷ്ടം' എന്ന സമർപ്പണത്തിൽ സ്വയത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു മോചനം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തിന്മേൽ ഇന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആ അംഗീകാരമുണ്ട് - 'ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.' ■

where Jesus sacrificed everything for us (and let us not forget that Jesus was the infinite God, so when we say that He sacrificed EVERYTHING, it's a whole lot more than we will ever comprehend). And we

simply marveled at God's great kindness and were willing to surrender all of our life to Him. This, dear brother and sister, is where we must return and this where we must make our home. ■

(please mail your genuine doubts to: sandeep@poonen.org)

A NEW BAPTISM OF THE HOLY GHOST

Christmas Evans (1766-1838) was a Welsh Baptist preacher who was referred to as the "Bunyan of Wales."

Among the most eccentric preachers of the last century may be named the great Welsh preacher, Christmas Evans, who was the son of a poor shoemaker. He was born at Esgairwen, in the parish of Llandysul, Cardiganshire (Wales), on Christmas day — hence his Christian name — in the year 1766. While he was yet a child his father died. So ignorantly was Evans brought up, that at the age of 17 he could not read a word, and during the whole of that time he was surrounded by the worst of examples.

During a revival which broke out in the Presbyterian Church at Llwynrhydowain, under the pastorate of the David Davies, young Evans, with several others, got converted; and so anxious did they become to learn to read, that they spent what money they could spare out of their scanty earnings in Bibles and candles; and for months they met in a poor barn and pored over the Word of God until they could read it in their mother tongue. A great trial now awaited the poor lad. So exasperated were some of his former companions in sin at his conversion, that six of them, one dark night, beat Evans with sticks so unmercifully that he lost the sight of one of his eyes. In after years, when someone was jesting before Rob Hall at Welsh preachers, upon his mentioning Christmas Evans, the jester said, "And he only has one eye!" "Yes, sir," he answered, "but that's a piercer; an eye, sir, that could light an army through a wilderness in a dark night." So that in his sightless eye, Christmas Evans, like the one-eyed Spiridion, the noble witness in the Nicean Council, really "bore in his body a mark of the Lord Jesus."

One Sunday afternoon Evans was travelling in a very lonely road to attend an appointment, and he was convicted of a cold heart. Evans says, "I tethered (tied) my horse and went to a sequestered (isolated) spot, where I walked to and fro in an agony as I reviewed my life. I waited three hours before God, broken with godly sorrow, until there broke over me a sweet sense of His forgiving love. I received from God a new baptism of the Holy Ghost. As the sun was westering, I went back to the road, found my horse, mounted it and went to my appointment. On the following day I preached with such new power to a vast concourse of people gathered on the hillside, Spirit of God brought a revival that day and spread through all Wales." His life of solid dedication to God and God's church is a monument to what it means to serve God with one's whole heart. ●

അമ്മയുടെ വിശ്വാസം

ഒരു ഭവനത്തിലെ പിതാവ് നിരീശ്വരവാദിയും മാതാവ് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുവിശ്വാസിനിയുമായിരുന്നു. അയാൾ എപ്പോഴും ദൈവത്തേയും ക്രിസ്തുവിനേയും നിന്ദിച്ചു സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. അതേസമയം അയാളുടെ ഭാര്യ ദൈവത്തിന് ജീവിതത്തിൽ എല്ലാ രംഗത്തും ഒന്നാം സ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടു കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ ഇടയിലാണ് അവരുടെ ഏക മകൾ വളർന്നു വന്നത്. തന്റെ അമ്മയുടെ വിശ്വാസത്തിൽ അവളും തൽപരയായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ നിരീശ്വരവാദപരമായ സമീപനം അവളെ ഏറെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ അവൾ ഒരു ദിവസം രോഗിയായി. ഡോക്ടർ അവളെ രക്ഷിക്കാനായി പരാമവധി ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ കാര്യങ്ങൾ കൈവിട്ടു പോകുകയാണെന്നും അവൾക്കു ഭൂമിയിൽ ചില മണിക്കൂറുകൾ കൂടി മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും ഡോക്ടർക്കു മനസ്സിലായി. ഡോക്ടർ വിവരം മാതാപിതാക്കളെ അറിയിച്ചു.

മാതാപിതാക്കൾ അവളുടെ കിടക്കയ്ക്കു സമീപത്ത് വന്നുനിന്നു. അവൾ മെല്ലെ മരണത്തോടു സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവൾ അമ്മയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. വിഷാദഭരിതമെങ്കിലും കർത്താവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും പ്രത്യാശയിൽനിന്നും ഉള്ള പ്രകാശം ആ മുഖത്ത് അവൾ കണ്ടു. അവൾ കണ്ണുകൾ തിരിച്ച് പിതാവിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയവും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത് കടുത്ത നിരാശയാണ് അവൾ കണ്ടത്. അവൾ അപ്പന്റെ കൈകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു. “ഡാഡി, ഞാൻ മരണത്താൽ ഈ ലോകം വിട്ടുപോകേണ്ടത് അപ്പന്റെ ദൈവമില്ലായ്മയോടുകൂടെയാണോ അതോ, അമ്മയുടെ ദൈവവിശ്വാസത്തോടുകൂടെയാണോ?”

മരണാനന്തരമായ മകളുടെ ചോദ്യം അയാളുടെ മനസ്സിനെ പിടിച്ചുലച്ചു. അയാളുടെ ഹൃദയം തകർന്നുപോയി. കണ്ണീരൊഴുക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു “മോളെ, നീ നിന്റെ അമ്മയുടെ വിശ്വാസം പിന്തുടരുക. ഞാനും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിന്റെ പിന്നാലെ വന്നുകൊള്ളാം.” അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരു പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു. അവൾ മറ്റേ കൈ എടുത്ത് അമ്മയുടെ കൈ പിടിച്ച് പിതാവിന്റെ കൈകളിൽ ഏല്പിച്ച് അവരെ ഒന്നിപ്പിച്ചു. സന്തോഷത്തോടെ അവൾ ലോകം വിട്ടു നിത്യതയിലേക്കു പോയി. മകളുടെ മരണക്കിടക്കയ്ക്കരികിൽ മുട്ടുകുത്തി ആ പിതാവ് ദൈവത്തോട് പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞു രക്ഷയിലേക്കു വന്നു.

“ആ വിശ്വാസം ആദ്യം നിന്റെ വലിയമ്മ ലോവിസിലും അമ്മ യൂനീ ക്യയിലും ഉണ്ടായിരുന്നു” (2 തിമെ. 1:5).